

mai
septembrie
2016

Din cuprins:

PATRIMONIUL UAR

BIBLIOTECA UAR

ARHIVA UAR

ANIVERSĂRI 2016

EVENIMENTE INTERNAȚIONALE

EVENIMENTE ALE FILIALELOR

EVENIMENTE NAȚIONALE

PROIECTE CARE NE PLAC

ARHITECT DIN TATA-N...FIICĂ

IN MEMORIAM

ACTIVITATEA UAR

DAN TEODOROVICI

GEORGE MATEI CANTACUZINO

MODERNISMUL HIBRID

**Uniunea Arhitecților din România, Editura Simetria, STOICA & Asociații
vă invită la lansarea volumului:**

G.M. CANTACUZINO

Modernismul hibrid

vineri 7 octombrie, ora 18.00

la Centrul de Cultură Arhitecturală al UAR
din strada Jean-Louis Calderon nr. 48, S2

Vor vorbi:

Ileana Tureanu, Olimpia Lichiardopol, Dan Teodorovici, Alexandru Beldiman, Valeriu Stoica

Cartea a apărut cu sprijinul Uniunii Arhitecților din România, din "Timbrul Arhitecturii"

mai
septembrie
2016

Caseta redacțională

redactare:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR
arh. Nicolae Lascu - coordonator
publicații UAR
arh. Ioana Alexe - tehnoredactare
arh. Marina Macarie - sigla BIUAR

coordonator:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR

Contact

Centrul de Cultură Arhitecturală /
Secretariat /
Revista Arhitectura /
Biroul Timbrului de Arhitectură (BTA) /
Biblioteca
str. Jean Louis Calderon, nr. 48, Bu-
curești, sectorul 2, cod 020038, tel:
021.312.76.01, fax: 021.315.40.30

Secretariat: tel. 021.315.60.73,
0737.01.77.85,
uar_contact@yahoo.com,
secretariat@uniuneearhitectilor.ro

Revista Arhitectura: tel. 076.819.81.78,
076.819.81.79,
office@arhitectura-1906.ro

Biroul Timbrului de Arhitectură (BTA):
L-Vi - 10:00-15:00,
bta@uniuneearhitectilor.ro
Biblioteca (program cu publicul):
L-V - 10:00 - 16:00, tel. 021.310.91.94,
biblioteca@uniuneearhitectilor.ro
Arhiva membri: Ma - 10:00-15:00,
uarcvictoriei@yahoo.com

SUMAR

PATRIMONIUL UAR

2 Casa cu Blazoane, Chiojdu
Noaptea Muzeelor
Ziua Casei cu Blazoane
SoNoRo Conac
4 Satul European

ARHIVA UAR

8 arh. Ioana Grigorescu 1915-2006
10 arh. George Matei Cantacuzino 1899-1960

BIBLIOTECA UAR

13 Noi titluri in Biblioteca UAR

ANIVERSĂRI 2016

14 arh. Duiliu Marcu 1885-1966

EVENIMENTE INTERNAȚIONALE

16 Bienala de la Veneția

EVENIMENTE ALE FILIALELOR

22 Bacău - Neamț - Moldova reper 2030
24 Prahova - Ziua Arhitecturii
25 București - New Cities
26 Argeș - arh. Dimitrie Ionescu-Berechet
28 Gorj - Carbform
30 Suceava - Botoșani - Zilele culturii urbane la Uzina de Apă

EVENIMENTE NAȚIONALE

34 Bienala de arhitectura 2016 - Recuperarea reperelor
Secțiuni/ Juriu
arh. Dan Hanganu, președinte BNA
arh. Georgică Mitrache, comisar BNA

PROIECTE CARE NE PLAC

42 Victoriei Office Building, arh. Dorin Ștefan

ARHITECT DIN TATA-N...FIICĂ

44 arh. Dinu Gheorghiu și Partenerii

IN MEMORIAM

46 arh. Eugenia Greceanu 1928-2016
48 arh. Doina Cristea 1938-2016
49 arh. Victor Ivaneș 1937-2016

ACTIVITATEA UAR

50 Conducerea UAR 2016-2020
52 Procedura de admitere a noilor membri
53 Procedura de solicitare ajutor social
54 Senat și Colegiul Director

CASA CU BLAZOANE CHIOJDU

NOAPTEA
MUZEELOR
ZIUA CASEI CU
BLAZOANE
SONORO CONAC

text: arh. **Daria Mircea**
foto: arh. **Mircea Țibuleac**

Sâmbătă, 21 mai 2016, s-a desfășurat **Noaptea Muzeelor 2016** la care "Casa cu Blazoane" a participat pentru prima dată. La acest maraton nocturn s-a înregistrat un număr impresionant de vizitatori: peste 220 de persoane. A fost, pentru echipa Casei cu Blazoane, un test pe care l-a trecut cu brio.

Ne-am strâns în amfiteatrul cu gradene înierbate, pentru a onora cu diplome pe cei care au susținut restaurarea și repunerea în circuit public a acestui monument, de la primarul localității Sergiu-Andrei Fătu, care a fost un sprijin constant în acest proces și a continuat să se implice activ în succesul operațiunii, continuând cu localnicii care au donat piese de valoare pentru mobilarea casei și expozate pentru viitorul muzeu al civilizației moșnenești, echipa de la UnArte, coordonată de prof. Lisandru Neamțu, care a realizat fresca din punctul de informare, nu în ultimul rând, membrii ansamblurilor folclorice care au participat la eveniment și fotografii Andrei Alexandru, care a surprins în imagini frumusețea excepțională a acestor locuri.

Arhitectul Călin Hoinărescu, cel care a coordonat întregul proiect de restaurare, a explicat importanța eforturilor concertate ale tuturor celor implicați în reușita restaurării.

Arhitectul Florin Enache a povestit parcursul și planurile inițiativei "Școala de VAR", care are ca scop educarea "meșterilor" tineri, renovarea caselor țărănești, revitalizarea satului românesc autentic, depopulat și întoarcerea lui la viață, prin turism tematic. "Școala de VAR" promite să fie un program de durată, cu ateliere care se vor desfășura chiar începând din vara aceasta.

Ansamblurile folclorice "Perinița" al comunei Chiojdu condus de prof. Stănescu Elena și "Cununița" din satul Bâsca, condus de prof. Codescu Carmen, au evoluat în primul spectacol gazduit în amfiteatrul din incinta.

O sărbătoare cu semnificație specială a urmat, pe 28 iunie 2016, când inaugurarea Casei cu Blazoane a coincis cu **Ziua Casei cu Blazoane**, așa cum ne spune inscripția de deasupra ușii de intrare "1823 ion 28". Noul președinte UAR, arh. Ileana Tureanu a preluat stafeta și responsabilitatea de a duce mai departe acest proiect de succes, cu finanțare din fonduri europene, început de arh. Peter Derer, alături de echipa de proiectare a arh. Călin Hoinărescu și finalizat în perioada președinției arh. Viorica Curea.

Invitații au fost ghidați, cu deosebită pricepere, de către muzeografa Doina Ciobanu și administratorul Florin Drăgulin, ambii parte a echipei care face posibilă funcționarea Casei cu Blazoane.

Unul dintre invitați, profesorul dr. Corneliu Ioan Bucur a ținut o prelegere despre arhitectura și civilizația sătească și a lansat idei pentru proiecte și parteneriate care pot fi dezvoltate alături de Uniunea Arhitecților, nucleul fiind chiar Casa cu Blazoane.

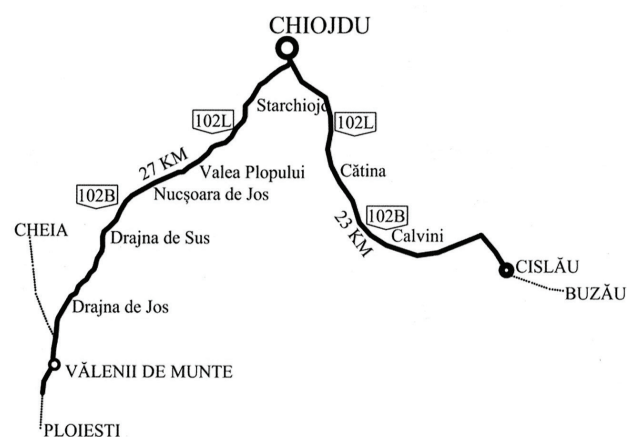

Un alt eveniment de succes a fost concertul **SoNoRo Conac găzduit** duminică, 24 iulie 2016. Asociația SoNoRo Conac dorește, prin asocierea muzicii cu diverse opere arhitecturale emblematică, să sugereze nevoia de respect, atenție și sprijinire a patrimoniului și a resurselor culturale extraordinare ale României.

Proiectul își propune să sensibilizeze opinia publică în ceea ce privește multitudinea clădirilor de patrimoniu reabilite – clădiri fabuloase, spectaculoase, elegante, care trebuie reintroduse în circuitul cultural. "SoNoRo Conac și-a propus să aducă muzica de cameră în spații care au fost gândite special pentru acest tip de evenimente – sălile de concert sau de bal ale vechilor

conace și case boierești, spații sacre cu acustică excepțională, dar și clădiri impresionante cu un trecut de poveste. Ne bucurăm că pentru a patra ediție invităm publicul să descopere aceste monumente arhitecturale, în cadrul unor recitaluri ce pun spațiul și funcționalitatea sa în cel mai potrivit context." – Răzvan Popovici, inițiatorul SoNoRo Conac și directorul Festivalului SoNoRo.

Numărul spectatorilor a depășit din nou așteptările, precum și locurile pe scaune, cei peste 200 de amatori ai muzicii clasice în decor tradițional nefiind descurajați nici de norii care amenințau evenimentul în aer liber. Până la urmă, vremea s-a domolit, iar interpreții *Răzvan Popovici (violă)* și *Erik Schumann (vioară)* și *Jan-Erik Gustafsson (violoncel)* s-au bucurat, alături de auditoriu, de un apus spectaculos în acorduri de Ludwig van Beethoven.

SATUL EUROPEAN

PROIECT CULTURAL PENTRU ILUSTRAREA TUTUROR IDENTITĂȚILOR ETNO-CULTURAL-EUROPENE PRIN VALORI REPREZENTATIVE ALE ARHITECTURII TRADIȚIONALE/VERNACULARE, ÎN CONTEXTUL EDIFICĂRII „CENTRULUI EUROPEAN PENTRU DIALOG ETNO-CULTURAL”

Timp de 35 de ani de la constituirea „Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului” (1958), devenită „Comunitatea Economică Europeană”, și până la Tratatul de la Maastricht (1993) - care a consacrat transformarea sa în „Uniunea Europeană” - această structură federativă suprastatal-contrinentală nu a inclus, între domeniile de interes și reglementare, și Domeniul Culturii, rezumându-se exclusiv la Domeniile Economic și Politic, ceace explică restanțele severe, acumulate într-o perioadă atât de mare, în variile sectoare, de interes comun european, ale Culturii și Patrimoniului Cultural European.

text: **Corneliu Ioan BUCUR**

Eforturile Comunității europene în scopul cunoașterii reciproce a valorilor culturale ale celor 27 de națiuni (15 + 10 + 2, România și Bulgaria fiind cooptate abia în anul 2007) s-au rezumat la câteva manifestări spectacular-artistice, de tip sinteză europeană, între care amintim „Luna Culturii Europene” și „Capitala Culturală Europeană” (inițiată în anul 1985, din anul 2007, capitalei culturale occidentale adăugându-se și una din Europa Răsăriteană – în premieră, Sibiu).

În ceea ce privește Patrimoniul cultural european, de la Convenția UNESCO, din anul 1972, dedicată „protecției Patrimoniului mondial, cultural și natural”, au trecut 21 de ani până ce noua sintagmă să fie recunoscută, oficial, și pe plan european, importanța Patrimoniului cultural european fiind afirmată, explicit, în Tratatul de la Maastricht : “Uniunea Europeană veghează la bogăția și diversitatea culturală a țărilor membre, la salvagardarea acestora și la dezvoltarea patrimoniului cultural european”. Tratatul formulează principiul subsidiarității (al propriei responsabilități a fiecărui stat membru, pentru propriile valori naționale) dar și al responsabilității comune pentru ceea ce este definit drept „patrimoniul cultural comun”, a cărui „diversitate națională, regională și comunitară (etnică)” este recunoscută.

Întâia provocare adresată țărilor membre, privind inițierea unui dialog comun european pe tema asumării, dimpreună, a unor politici culturale privind protecția și valorificarea Patrimoniului cultural european are loc în România, în anul septembrie 1999, când Consiliul Europei organizează, împreună cu Ministerul Culturii din țara noastră, timp de o săptămână, Conferința europeană cu tema: „EUROPA – UN PATRIMONIU COMUN”. În calitatea mea de director general al Muzeului Civilizației Populare Tradiționale

„Astra” și vicepreședinte al Comisiei pentru Cultură a Senatului, am elaborat și propus spre dezbatere, cu acel prilej, patru proiecte de interes european : „Monumente de arhitectură vernaculară, din Muzeele în aer liber ale Europei”, „Monumente de tehnică preindustrială, în Muzeele în aer liber din Europa, „Situri de industrii populare, active, în țările Europei” și „Valori vivante ale culturii spirituale (intangibile), păstrate in situ, în satele Europei”. (Din păcate, evenimentul, la care au participat cca. 400 de delegați ai tuturor țărilor membre ale Consiliului Europei, nu a avut urmările așteptate, nici un proiect viabil neprinzând contur după aceasta).

În anul 2001, este proclamată „Declarația universală privind diversitatea culturală a Uniunii Europene” (reluată în Declarația de la Fribourg, din 2007), document care consacră dreptul fiecărei comunități etnice, majoritară sau minoritară, dintr-o țară a Uniunii Europene, de a-și conserva, transmite și valorifica, în sistem conservativ-patrimonial sau cultural-educațional, propriile valori ale patrimoniului său cultural.

Prin toate documentele adoptate de structurile Uniunii Europene, după 1993 (Maastricht) și Lisabona (1 dec. 2009) : Consiliul Europei, Consiliul European, Parlamentul Europei, Comisia Europeană, s-a urmărit implementarea principalelor obiective adoptate ca „principii directe ale politicii culturale a Uniunii Europene” : promovarea acțiunii de sensibilizare și conservare a produselor culturale de importanță europeană; facilitarea circulației bunurilor și produselor culturale în tot spațiul U.E.; susținerea și facilitarea mobilității/circulației persoanelor din sectoarele culturale, abia în cele din urmă, și stimularea dialogului multicultural.

Dificultatea (sau mai degrabă, imposibilitatea) elaborării unor proiecte comune, de interes general în planul culturii europene, are o explicație pe cât de simplă și naturală, pe atât de dificil de acceptat, în mod oficial, așa cum o demonstrează afirmațiile câtorva exegeți ai problemei: „Națiunile Europei, culturile și cadrele lor politice, înrădăcinate în istorie și în spirit, sunt un element de neclintit care

ar împiedica orice uniune europeană, dacă cineva ar pretinde să le distrugă pe acestea. Culturile își vor păstra identitatea națională, vor coopera, dar nu vor deveni indistincte și uniforme” (Maurice Duverger); „Nu putem vorbi despre o cultură europeană, ci despre culturi ale Europei în care se conjugă elementele comune cu cele diferențiale ale fiecăreia. În schimb, putem vorbi despre o civilizație europeană”(Jean Marie Domenachi); „Sunt sigur că diferențele culturale, limbile, visele economice și modurile de viață din țările membre ale Uniunii Europene sunt bunul cel mai de preț al europenilor și nu sunt ceva ce trebuie amenajat într-un superstat” (Martin Callanan); „În viața de toate zilele, cu toate că participăm la o economie globală, tot mai interdependentă, mă aștept la o renaștere culturală și lingvistică. Pe scurt, suedezii vor deveni tot mai suedezi, chinezii tot mai chinezi, iar francezii, deie Domnul, vor deveni tot mai francezi” (John Naisbitt).

În aceste condiții, constată, cu regret, și cofondatorul Comunității Cărbunelui și Oțelului, Jean Monet (care, întrebat ce anume regretă privitor la modul în care s-a întrupat proiectul lor vizionar, alăturându-l și pe germanul Schumann, afirmă : „Dacă ar fi să o iau de la capăt, aș începe cu Cultura”). Prin urmare, este mai mult decât evident și regretabil caracterul restanțier al proiectelor culturale europene, față de cele din restul sectoarelor vieții economice, politice și sociale.

Ce este de făcut, în aceste circumstanțe, pentru a ieși, CU TOȚII, din impasul creat?

Țărănimea („oamenii pământului”, cum îi numea istoricul român, Nicolae Iorga, sau „țesutul conjunctiv al istoriei”, cum îi considera istoricul francez Ferdinand Braudell) au constituit populația Europei care, prin munca sa tenace, neostenită, modestă și „anonimă”, a durat, timp de secole și milenii (având o continuitate din preistorie) ceace numim „civilizația populară tradițională”, fondul peren al majorității civilizațiilor popoarelor europene, păstrător al numeroaselor arhetipuri culturale, în toate domeniile vieții materiale și spirituale.

Prin caracterul originilor sale comune și împotriva diferențierelor stilistice impuse de evoluțiile deosebite în cadrul statelor feudale (formate de la jumătatea mileniului I, în Occident, și abia de la finele mileniului I, în răsăritul Europei), civilizația rurală europeană - cu diferențe firești impuse de specificul cadrelor naturale, variate (montan, campestru, stepic sau maritim), prezintă, în multe privințe, o uimitoare asemănare și numeroase trăsături comune care au constituit, mult timp, unitatea de fond a civilizației populare europene. Aceste realități cultural-istorice sunt evidente în materie de Civilizația habitatului (Arhitectură, Sisteme constructive) sau Civilizația muncii (Sistemele instrumentale, energetice, de transport și de depozitare/conservare), ca și în Cultura spirituală arhaică.

În cazul României, o particularitate distinctă și extrem de ofertantă patrimonial-cultural, o constituie conservarea timp de peste un mileniu, a țărânimii libere, de-a lungul întregului lanț carpatic, datorită alăturării favorizante a unor condiții geografice (relieful montan, care a constituit o redută montană inexpugnabilă) și istorice (dezvoltarea întârziată și în forme „diluata” a structurilor și relațiilor feudale), o constituie supraviețuirea miraculoasă a țărânimii libere, cu uimitoarea sa civilizație și cultură milenară.

Adoptarea, la Summit-ul Pământului, organizat de O.N.U. la Rio de Janeiro, în vara lui 2012, a „Rezoluției Rio-20” privitoare la „Civilizația rurală durabilă în secolul XXI”, readuce în prim-planul politicilor mondiale privind evoluția și perspectivele civilizațiilor rurale, din toate țările în care aceasta a supraviețuit, responsabilizând România la elaborarea unor proiecte concrete pentru găsirea celor mai judicioase soluții privind modernizarea și actualizarea complexei problematice a domeniului. Unul dintre aceste proiecte este chiar organizarea „SATULUI EUROPEAN”, în România.

Organizarea unui sit cultural, cu profilul de SAT EUROPEAN, presupune în ceea ce privește PARTEA EXPOZIȚIONALĂ, o reprezentare

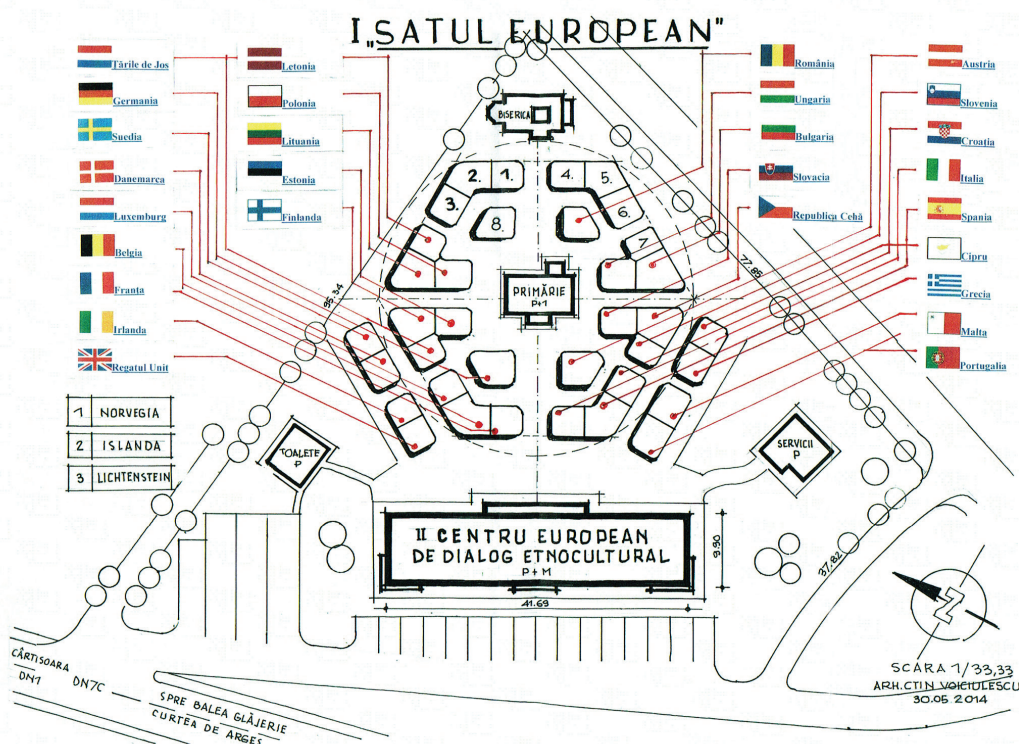
eșantionară a Arhitecturii populare/vernaculare din fiecare țară europeană, prin reconstituirea celor mai reprezentative modele arhitecturale, pe baza unor relevee fidele și a unor devize de construcție detaliate (cu specificarea materialelor de construcție, a esențelor lemnoase și soluțiilor tehnic-constructive utilizate la fiecare exponat) furnizate de fiecare „beneficiar”.

Acest ansamblu expozițional ar oferi oportunitatea cunoașterii, de visu, a specificului cultural al fiecărei țări reprezentate, iar, prin compararea exponatelor, ar oferi o viziune de ansamblu asupra Arhitecturii populare europene.

PARTEA INFORMAȚIONALĂ a proiectului „SATUL EUROPEAN” privește cunoașterea fenomenologiei cultural-tradiționale a satelor europene, concretizându-se într-o „Arhivă audio-vizuală”, cu producții documentar-științifice și documentar-artistice privind întreaga fenomenologie cultural-tradițională a satelor din Europa, puse la dispoziția „Primăriei” Satului European - în realitate, un „Centru de documentare privind civilizația satului european” – instalată în centrul expoziției și realizată după un proiect de arhitectură funcțional, având în vedere multiplele funcțiuni stabilite pentru gestionarea numeroaselor programe culturale, cu publicul vizitator.

PARTEA CULTURALĂ ȘI DIPLOMATICĂ (DE AMBASADĂ CULTURALĂ) A „SATULUI EUROPEAN” constă în participarea oficialităților țării sârbătorite și ale țării gazdă, a Corpului diplomatic acreditat în România, a reprezentanților Centrelor culturale existente la București, la organizarea, aici, a „Zilelor Naționale” ale țărilor europene, cu festivitățile oficiale (ridicarea Drapelului național pe catargul din fața Primăriei, intonarea Imnului național, alocațiunile oficiale ale reprezentanților Ambasadei țării sârbătorite), urmate de prezentări ale filmelor și producțiilor audio-vizuale ale Centrului documentar, premiere ale celor mai recente producții, conferințe sau dizertații publice pe tema generală a Culturii și Civilizației populare sau speciale, a Arhitecturii

populare din țara respectivă, a politicilor culturale privind salvagardarea și conservarea/valorificarea patrimoniului cultural (material și imaterial, monumental și obiectual), parade ale portului popular, spectacole folclorice cu participarea comunităților care au generat proiectele de arhitectură din Satul European (și nu numai), prezentarea gastronomiei și a produselor agro-alimentare specifice țării respective, târguri ale meșteșugarilor tradiționali, cu demonstrații, înfrățiri de localități rurale, reuniuni dansante cu participarea publicului vizitator.

Aici, în Satul European, și în astfel de condiții, considerăm că se pot „exersa” cele mai aplicate și instructive „exerciții de respirație cultural-europeană”, privind cunoașterea „de visu” a marii și valoroasei diversități culturale a popoarelor europene, dar și „exerciții de admirație culturală”, prin cunoașterea nemijlocită a valorilor Patrimoniului cultural al fiecărei națiuni sau comunități minoritare-europene, cele care conferă distincția propriei și fundamentalei lor Identități culturale.

PARTEA EDUCAȚIONALĂ a proiectului „Satul european” constă în organizarea, aici, a „Centrului European pentru dialog etno-cultural”, constând din gestionarea unor frecvente reuniuni și dezbateri internaționale, pentru elevii din clasele terminale

ale Liceului și pentru studenți, din toate liceele și universitățile Europei, cu privire la cunoașterea și păstrarea propriei Identități etno-culturale, în contextul cunoașterii aprofundate a identităților distincte ale celorlalte popoare și etnii, dar mai ales, în condițiile dezvoltării și intensificării procesului de integrare europeană și universală, căci secolul XXI va fi, așa cum au stabilit documentele oficiale ale O.N.U. „Secolul Educației”

Antrenarea Uniunii Arhitecților din toate țările Europei în acest proiect ar oferi garanția unei selecții rigurose științifice privitor la reprezentativitatea și specificitatea modelelor de arhitectură selecționate. România, în calitatea sa de „autor și manager de proiect” ar urma să asigure (prin finanțarea europeană a acestui valoros proiect cultural) construirea – respectând cu fidelitate documentațiile transmise – și amplasarea, în temeiul proiectului avizat de specialiștii europeni, pe terenul afectat acestui important obiectiv cultural-turistic, a tuturor construcțiilor viitorului „SAT EUROPEAN”.

Proiect elaborat de Prof.dr. Corneliu Ioan BUCUR, Președintele Academiei Artelor Tradiționale din România, Membru al Consiliului Național de Coordonare al Rețelei Naționale de Dezvoltare Rurală, din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

IOANA GRIGORESCU

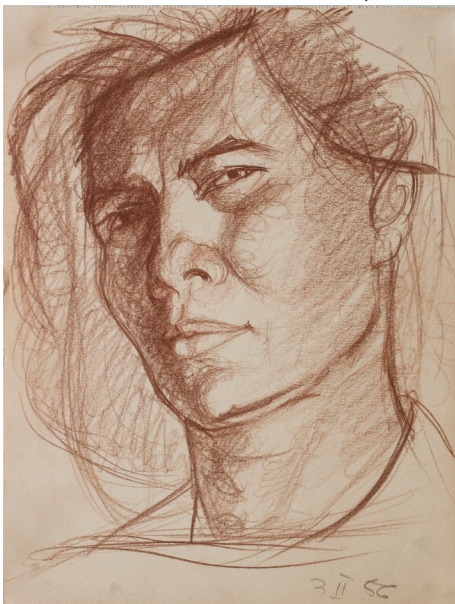
1915-2006

I. Grigorescu

Cercetarea arhivistică
 arh. **Rodica Panaitescu**
 text arh. **Alexandru Panaitescu**
 fotografii/scanări **Răzvan Hatea**

Autoportret

Întâlnirea peste timp cu arhitecta Ioana Grigorescu este fascinantă. Cercetându-i arhiva aflată în patrimoniul UAR, unde la nenumărate planșe și desene se adaugă cărți și multe din artefactele care o înconjurau, toate de o varietate extraordinară, care te ajută să descoperi încet, încet, un univers complex, de o mare bogăție intelectuală. Privindu-i desenele, cu precădere autoportretele, descoperi omul tenace, pasional, de o frumusețe robustă, dar totodată visător și tandru. La fel ca cei care-și consemnează trăirile cotidiene într-un jurnal scris, Ioana Grigorescu în nenumărate sale autoportrete, făcute începând din tinerețe, dar în special la maturitate, a reușit să alcătuiască un jurnal intim desenat, prin care nu numai că și-a exteriorizat trăirile, dar a încercat să se autoanalizeze, în unele cazuri supunându-se unei judecăți nemiloase. Privindu-i desenele îi descoperi atât neliniștile, dar uneori și stările de satisfacție sau bucuriile relaxării, secvențe dintr-o viață care nu i-a oferit numai împliniri, ci dimpotrivă.

Calitățile remarcabile de arhitect au fost completate armonios cu cele de artist plastic. Lucrările sale, majoritatea de gafică, sunt executate în tehnici diferite, creion, peniță, guașe, pastel și se caracterizează printr-o mare expresivitate și spontanietate. La acestea s-au adăugat lucrări de artă decorativă, scenografie de film, costume pentru spectacole de teatru, piese de mică sculptură sau frecvent a tratat cu forme sculpturale unele elemente de arhitectură, cum ar fi porți, uși, trepte, coloane etc. Veritabile opere de artă sunt și numeroasele sale schițe care precedau proiectele de arhitectură și restaurare.

Lotci

Autoarea

Portret

REPERE BIOGRAFICE

Născută la București în 4 martie 1915, Ioana Sabina Grigorescu a absolvit, în 1941, Facultatea de Arhitectură, iar în 1947 și-a obținut diploma de arhitect cu calificativul „Magna cum laudae” pentru un remarcabil proiect având ca temă o școală de arhitectură, abordat într-un registru modern, de avangardă.

Între 1942-1943 și 1945-1946 profesează ca arhitect la Radiodifuziune, apoi la Ministerul Informațiilor (1947-1950), ulterior la nou înființatul Institut de Proiectări pentru Construcții-IPC (1950-1951), iar între 1949-1952 este și asistent la Facultatea de Arhitectură. Pe la mijlocul anilor '50 ai secolului trecut a activat la Comitetul de Stat pentru Arhitectură și Construcții (CSAC) și apoi din 1958 la Direcția Monumentelor Istorice (DMI), până în martie 1972, când pensionarea impusă i-a întrerupt cariera prestigioasă de restaurator, astfel că deosebita sa capacitate profesională și viziunea originală pe care o avea în domeniul punerii în valoare a monumentelor de arhitectură nu s-a mai putut manifesta.

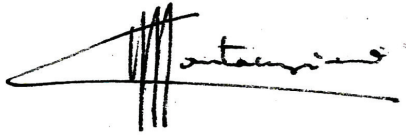
O parte din activitate sa, dar și din viața personală, a fost marcată de colaborarea strânsă

cu arh. Nicolae Diaconu (1915-1997), împreună realizând proiectele de restaurare pentru Mănăstirea Dealu-Târgoviște (1954-1955) și apoi în special pentru multe mănăstiri din Nordul Moldovei și anume Humor (1960-1971), Voroneț (1960-1971), Sucevița (1960-1970), Dragomirna (1961-1971), cât și Mănăstirea Galata din Iași (1960-1963). Cu titlul personal, arh. Ioana Grigorescu a proiectat restaurările de la mănăstirile Slatina (trei turnuri ale incintei, 1960-1972), Secu (incinta de vest, biserica, arhondaricul și o treime din chilii, 1963-1972), Sihăstria Secului, (1966-1969), Putna (turnul tezaur și biserica, 1966-1972), Casa Dosoftei din Iași (1964-1967).

Arh. Ioana Grigorescu și-a aflat odihna veșnică în anul 2006 și este înmormântată la Mănăstirea Dragomirna, a cărei restaurare și refacere constituie cea mai importantă realizare a sa.

Bibliografie: In memoriam – doamna arhitect Ioana Sabina Grigorescu, A&B, buletin informativ al Filialei București a OAR, nr.7/2006; Arhiva UAR - fișa de înscriere în UA din 1955 și autobiografia din 1972.

GEORGE MATEI CANTACUZINO 1899 - 1960

Cercetarea arhivistică
arh. **Rodica Panaitescu**
fext arh. **Alexandru Panaitescu**
fotografii/scanări **Răzvan Hatea**

Alături de multe alte surprize pe care le oferă cercetarea arhivelor de proiecte aflate în grija UAR se numără și o lungă serie de desene ale arh. G. M. Cantacuzino (mapa 54a, planșele nr. 1-157), realizate în 1918 la Iași și împrejurimi (Cotnari, Tarcău, Răpciuni etc.), dar și la Mogoșoaia.

Planșele, cu dimensiuni variate, aproximativ între formatele A4 și A3, cuprind desene realizate în creion (cele mai multe) sau acuarelă pe hârtie de desen. Paternitatea lor este cerificată în majoritatea cazurilor de monograma autorului (CG sau G), fără să fie o regulă. Aproape fără excepție este înscris titlul planșei, de obicei cu caractere neoromânești, inclusiv data.

Chiar dacă unele dintre desene, multe la nivel de schițe, trădează inevitabil și stângăcii ale uceniciei și poate tocmai de aceea farmecul lor este deosebit, în ansamblu lucrările ilustrează începuturile formării ca arhitect și plastician ale viitorului mare creator care a fost GMC.

Este remarcabil că în câteva dintre desene se pot detecta deja teme și maniere de abordare caracteristice perioadei de maturitate. Este cazul desenelor „Valea Prutului și Moșia de la Risești”, „Sf. Spiridon”, „Ruine”, „Biserică, case”, dar mai ales „Iași”, care par să anunțe, cu circa patru decenii înainte, lucrări cum ar fi tabloul în ulei „Cetățuia și Frumoasa”, Iași, 1957.

Biserică și case

Biserică

Biserica de la Răpciuni

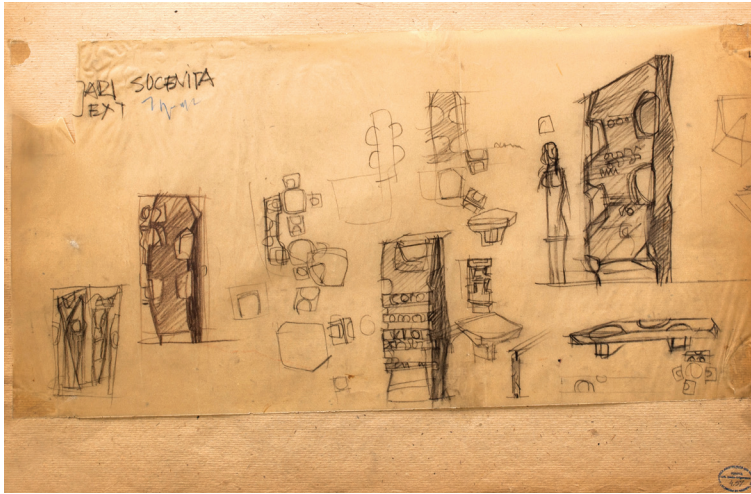

Ruinele bisericii catolice

Panouri Sucevița

REPERE BIOGRAFICE

Născut la Viena în 23 mai 1899 - trecut în neființă la Iași în 1 noiembrie 1960. Studii la Beaux-Arts din Paris, dipl. 1929. Cadru didactic la Facultatea de Arte Frumoase București 1930-1943 și la Facultatea de Arhitectură 1942-1948. Exclus de la catedră în 1948. Deținut politic între 1948-1953. Membru al Uniunii Arhitecților din RPR între 1958-1959, exclus în octombrie 1959.

Lucrări semnificative: restaurarea Palatului de la Mogoșoaia (1920-1931, inițial în colaborare cu arh. D. Rupolo); Palatul Băncii Chrissoveloni din Str. Lipscani nr. 16/Str. Stavropoleos (1923-1928, în colaborare cu arh. August Schmiedigen); Jockey-Club (între 1953 până după 1971 sediul UAR) din Str. Episcopiei nr. 9 (1929); 10 vile în stațiunea Eforie (1929-1931); biserica din Tețcani-Bacău (1929); Casa Radiodifuziunii din Băneasa (1929); imobilul Carlton (1932, prăbușit la cutremurul din 1940); hale la IAR din Brașov (1933, extindere 1937-1938, în colaborare cu arh. Octav Doicescu); Hotelul Bellona, Eforie Nord (1934); vila Policrat din Calea Floreasca nr. 24 (1935); Cazinoul din Mamaia (1935, în colaborare cu arh. V. Ștephănescu); Palatul Creditul Industrial din Piața Universității (1936); blocuri de locuit în Piața Amzei și Piața Lahovari (1935); Planul director de sistematizare a Bucureștiului (aprobat în 1935, în colaborare cu arh. D. Marcu, I. Davidescu, R. Bolomey și ing. T. Rădulescu); imobilul Bursei de Cereale (1936, prăbușit la cutremurul din 1977); stația de radiodifuziune Bod (1935); vila lui Nae Ionescu din Băneasa (1936); Hotelul Rex din Mamaia (1936-1938, în colaborare cu arh. Vasile Arion); Palatul Fundațiilor Kretzulescu din Calea Victoriei/Piața Revoluției (1937-1940, în colaborare cu arh. D. Marcu, H. Teodoru); biserica

Inreg. la nr. ....
din .....
Filiale .....

COMITETUL DE CONDUCERE
APROBĂ ÎNSCRIEREA

Președinte, ...
Secretar, ...

in 1929

UNIUNEA ARHITECȚILOR DIN R. P. R.

COMITETUL FILIALEI

Subsemnatul arhitect George Matei Cantacuzino
din Instituția Departamentul de Arhitectură și Urbanism vă rog
a supune Comitetului de Conducere admiterea mea ca membru activ
Asociației, de care declar că am luat cunoștință.

Semnătura solicitantului.

George Matei Cantacuzino

Hotărârea Comitetului Ununii Arh. cu

Prin ...

28 Iunie 1958

Eliberat cartea de membru nr. 870

din .....

Secretar organizatoric.

Cerere înscriere UAR

de pe dealul Flămânda din Câmpulung Muscel (1937-1942); pavilionul României la Expoziția Universală de la New York (1939); Mausoleul Octavian Goga de la Ciucea (1939); restaurarea conacului din Drugănești, Giurgiu (1939-1946); imobilele de birouri fost Gaz-Electra (ISPH) din B-dul Carol I nr. 29 și Str. Vasile Lascăr nr.5-7 (1945-1947). În perioada 1953-1956 se ocupă de inventarierea și restaurarea unor monumente de arhitectură din nordul Moldovei, iar între 1957-1960 realizează două pavilioane în cadrul ansamblului Mitropoliei din Iași.

Definind o personalitate apreciată ca renașcentistă, cariera sa de arhitect se împletește armonios cu cea de subtil teoretician al arhitecturii, dar și de pictor și desenator de mare sensibilitate, remarcat încă din 1919 prin participarea la numeroase expoziții de grup sau prin expoziții personale, ultima în 1956.

Publicații: Introducere la studiul arhitecturii, 1926; Palladio, essai critique, scris în 1928; Palais de la Banque Chrissoveloni, Bucarest, în colaborare cu arh. Aug. Schmiedigen, 1929; Petits edifices roumains, 1931; Arcade, firide și lespezi, 1932; Izvoare și popasuri, 1934; Modernismul și arhitectura românească, 1935; Pătrar de veghe, 1938; între 1939-1943 și 1945-1947 publică anual caietele de artă și critică Simetria (în colaborare cu arh. O. Doicescu, P. E. Miculescu, esteticianul M. Ghyka ș.a.); Despre o estetică a reconstrucției, 1947; Despre arhitectură (tratatul lui Vitruviu, traducere publicată postum, 1964, ediție îngrijită de arh. Gr. Ionescu și T. Costa); Scrisorile către Simon (jurnal 1957-1959, publicat după 1990).

TITLURI INTRATE ÎN COLECȚIILE BIBLIOTECII UAR ÎN ANUL 2016

- A world of fragments: Essays on East and Central European Architecture. Bucharest: Arhitext, 2015.
- Andrieș, Alexandru. Desen și arhitectură. București: Vellant, 2009.
- Antonescu, Rodica. Locuri, zidiri și odoare. Concepțiile cu privire la conservarea patrimoniului cultural în România. București: Editura Universitară „Ion Mincu”, 2010.
- Balogh, Istvan. Clădiri în acuarelă: micul atelier. Oradea: Editura Casa, 2015.
- Bellini, Oscar Eugenio; Daglio, Laura; Mahan, Mark. Building Arabia: Expanding the Limits of Architecture. Vercelli: White Star, 2012.
- Codato, Piero ; Venchierutti, Massimo. Venice: The Golden Centuries. Venice: Ullmann Publishing, 2012.
- Fondul documentar de arhitectură din România: raport preliminar de politică culturală, București: Simetria, 2011.
- Giovannoni, Gustavo. Orașele vechi și noul urbanism. București: Gemma, 2016.
- Godea, Ion. Arhitectura subterană. Timișoara: Editura de Vest, 2010.
- Interioare din România: Romanian interiors. Vol.5. București: Igloo, 2007.
- Ioan, Augustin. Arhitectura memoriei: noua frontieră a spațiului sacru. București: Igloo, 2013.
- Între proiecții urbanistice și sărăcie letargică : Bucureștii arhitecților, sociologilor și al medicilor. București: Vreamea, 2015.
- Locuind împreună : 6 blocuri de ADN BA. București: Editura Universitară „Ion Mincu”, 2014.
- Luraghi, Elena. World Heritage Sites of Unesco. White Star, 2013.
- Manea, Dan. Sinaia - Orașul Elitelor. Arhitectură și Istorie. București, 2016.
- Marinache, Oana. Carol Benisch : 50 de ani de arhitectură. București: Editura Istoria artei, 2015.
- Mitric-Ciupe, Vlad. Arhitecți în reclusiune. Interviu și documente. București: Vreamea, 2016.
- Nedespărțite daruri: Arhitectură. Desen. Pictură: [catalog de expoziție]. București, 2016.
- Noica, Nicolae Șt. Ateneul Român și constructorii săi. București: Vreamea, 2016.
- Olteanu, Iulian. Piatra în patrimoniul românesc: degradări specifice și tratamente adecvate, București: Editura ACS, 2016.
- Schafhütl, Jean. Anii pierduți: Amintirile unui arhitect deportat în U.R.S.S. București: Vreamea, 2015.
- Stroe, Miruna. Locuirea între proiect și decizie politică. România 1954-1966. București: Simetria, 2015.
- Stuf. Tradițional înseamnă modern. București: Igloo Media, 2009.
- Țiplic, Ioan Marian. Fortificațiile medievale timpurii din Transilvania (secolele al X-lea – al XII-lea). Iași: Institutul European, 2007.
- Vignali, Petru. Popas în amintiri: România 1910 -1974. București: Vreamea, 2016.

DUILIU MARCU (1885 – 1966)

Duiliu Marcu —

text: arh. **Mariana Croitoru**

În luna iulie, s-au desfășurat mai multe activități în cadrul proiectului cultural „Semicentener Duiliu Marcu (1966-2016)”. S-au organizat două excursii documentare privind arhitectura lui Duiliu Marcu la care au participat studenți de la UAUIM și echipa proiectului: Mariana Croitoru, Mihaela Bălan, Georgiana Ivan.

Pe 13 iulie 2016, am fost pe Valea Prahovei, la Sinaia, Bușteni, Azuga și Predeal, localități în care arhitectul a construit reședințe private - case de vacanță: vila Bușilă - 1930 (Sinaia), vilele dr. Krainic - 1930 și Bebé - 1934 (Cumpătu) și vila Gigurtu - 1935 (Predeal), stații electrice de transformare – 1923-1926 (Sinaia, Bușteni, Azuga) și nu în ultimul rând, Gara Regală din Sinaia (1937-1938).

La Sinaia am vizitat, cu ajutorul șefului de gară, Gara Regală și Casa Bușilă (devenită mini-hotel cu restaurant, cafenea și terasă). Ambele clădiri sunt bine întreținute, dar Gara trebuie restaurată.

Pe 18 iulie 2016, am mers la Florești (Prahova) unde Duiliu Marcu a proiectat două clădiri industriale: o stație electrică de transformare (1924) și uzina electrică (1923). În timp ce stația de transformare este funcțională, uzina electrică este lăsată în paragină, încă din anii 1990. Elementele decorative, tâmplăria și elementele metalice au fost furate sau distruse. Astăzi, clădirea este inundată de vegetație; ea aparține Fundației Cantacuzino împreună cu Palatul Cantacuzino (Micul Trianon) și domeniul acestuia.

Clădirile de la Florești, care fac parte din ansamblul uzinei electrice, sunt în continuă degradare și reprezintă un pericol pentru cei ce doresc să le viziteze. Construcțiile nu sunt incluse în lista monumentelor istorice, deși foarte puține clădiri aparținând arhitecturii industriale interbelice au rezistat până astăzi.

Uzina electrică Florești, Prahova

Punct de transformare, Sinaia

Punct de transformare, Azuga

Stație de transformare, Bușteni

mai-septembrie 2016

Gara Regală, Sinaia

BIENALA DE LA VENEȚIA 2016

Informații preluate de pe siteul
<http://www.labiennale.org>

A XV a Bială de la Veneția, prezidată de Paolo Baratta și avându-l ca director pe Alejandro Aravena s-a situat sub deviza ȘTIRI DE PE FRONT (Des nouvelles du front/ Reporting from the Front).

Juriul a decernat Leii de Aur

Arhitectul brazilian Paulo Mendes da Rocha este câștigătorul Leului de Aur pentru întreaga carieră, o recompensă pentru atemporalitatea ce caracterizează arhitectura sa. După mulți ani de la construirea lor, construcțiile sale rezistă probei timpului, atât stilistic cât și material.

Leul de Aur pentru cea mai bună participare națională a revenit Spaniei pentru Unfinished, o expoziție concepută de Iñaki Carnicero și Carlos Quintans, care au confruntat relicvele unui trecut economic dificil cu nouă generație de arhitecți optimiști, angajați și creativi: „O selecție concisă de arhitecți în plină afirmare, a căror creație demonstrează creativitate și angajare care înfrânge constrângerile materiale.”

Au fost decernate Mențiuni special pentru pavilioanele Japoniei (L'art de Nexus) și Peru (Le front de notre Amazonie).

Leul de Aur pentru cea mai bună participare a revenit firmei de arhitectură Gabinete de Arquitectura (Solano Benítez, Gloria Cabral, Solanito Benítez, Paraguay), în principal pentru că au adus arhitectura în comunități neglijate.

Leul de Argint pentru un tânăr participant promițător a revenit arhitectului NLÉ (Kunlé Adeyemi, Nigéria) pentru „demonstrația convingătoare că arhitectura poate îmbunătăți condiția educației”.

Maria Giuseppina Grasso Cannizzo (Italia) a primit o mențiune specială pentru „perseverența și disciplina de a ridica cotidianul la nivelul operelor de arhitectură cu valoare perenă”.

la Biennale di Venezia

15. Mostra
Internazionale
di Architettura
Partecipazioni Nazionali

PAVILIONUL ROMÂNIEI

foto: arh. Nicolae Lascu

PAULO MENDES DA ROCHA

la Biennale di Venezia

15. Mostra
Internazionale
di Architettura

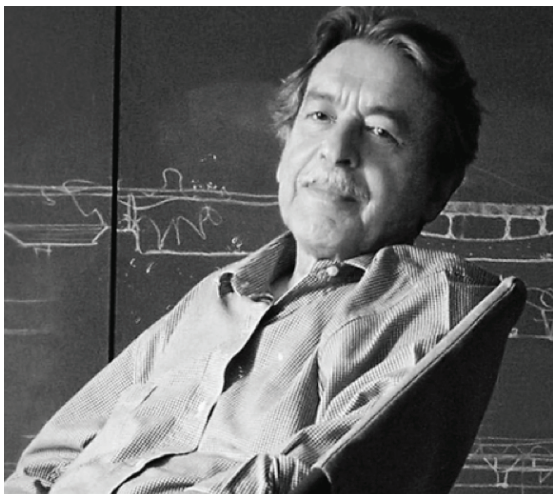
Partecipazioni Nazionali

Informații preluate de pe siteul
<http://www.labiennale.org>

Da Rocha s-a afirmat în anii '50 ca membru al grupului de avangardă „brutaliștii pauliști” și a devenit unul dintre arhitecții emblematici ai secolului XX, atât pentru creațiile sale cu forme de o imensă forță și poezie sculpturală dar și pentru implicarea și angajarea sa în marile teme sociale ale Americii Latine și ale civilizației contemporane.

Angajat politic în proiecte cu impact social a lucrat în America Latină și Europa. Printre lucrările care i-au adus notorietatea se află Clubul Atletico, Muzeul de sculptură braziliană, Pinacoteca din Sao Paulo, pavilionul Braziliei la expo Osaka 1970, propunerea sa pentru Centrul Pompidou, bulevardul Sportului de la Paris.

IÑAQUI CARNICERO ET CARLOS QUINTANS

Informații preluate de pe siteul
<http://www.labiennale.org>

Pavilionul Spaniei confruntă relicvele unui trecut economic dificil cu nouă generație de arhitecți optimiști, angajați și creativi: „O selecție concisă a unor arhitecți în plină afirmare a căror lucrări dovedesc cum creativitatea și angajarea pot să înfrângă constrangerile materiale.”

Cu o viață profesională basculând între Madrid și New York și între proiecte și catedra la Universitatea Cornell, tinerii arhitecți s-au afirmat prin îndrăzneala cu care sfidează constrangerile în abordarea unor soluții curajoase care transformă hangarele, abatorul în centru cultural, locuința socială, etc.

Pavilionul Spaniei „Neterminat”

La Pavilionul Spaniei am împărtășit preocuparea majoră a arhitecturii din țara noastră, după ultimul boom economic generat de dezvoltarea imobiliară. Orasele de astăzi sunt sufocate de fantele neterminate ale construcțiilor rămase zalog ale unei epoci de avânt și creștere economică. Această moștenire periculoasă și nesigură caută să reflecte îndoiala că arhitectura născută numai din tentația câștigului este benefică societății și exprimă refuzul de a răspunde unor aspecte ale vieții concrete. Este o preocupare și o întrebare, este o provocare...

JAPONIA "L'ART DE NEXUS" DE YOSHIYUKI YAMANA

la Biennale di Venezia

15. Mostra
 Internazionale
 di Architettura

Partecipazioni Nazionali

Informații preluate de pe siteul
<http://www.labiennale.org>

O situație socio-economică care, în urma catastrofelor naturale impune o serie de întrebări despre necesarele schimbări în arhitectură. Pavilionul nu dorește să transmită o soluție globală așa cum a făcut Mișcarea Modernă ci încearcă să analizeze o serie de proiecte care pot deveni răspunsuri posibile la problemele zilei.

PERU "FRONTUL AMAZONIEI NOASTRE"

Peru a tratat întotdeauna pădurea ca pe un spațiu marginal, ca pe un teritoriu de frontieră neglijat, deși e bogat în materii prime. „Este regiunea cea mai săracă a țării. Un million și jumătate de oameni vorbesc 47 de limbi diferite. Există acolo 15.000 de școli care nu dispun de apă, electricitate și canalizare....iată frontul nostru!”

Încercăm să creem o zonă de întâlnire a Occidentului cu Amazonia. „Avem multe lucruri de învățat de la aceste populații. Multe plante anticancerigene provin din aceste păduri. Nu vrem să sărăcim aceste culturi ci să le ajutăm să-și păstreze identitatea și să evităm exodul către oraș.”

Gabinete de Arhitectură (Solano Benítez, Gloria Cabral, Solanito Benítez, Paraguay), notamment pour avoir „apporté l’architecture à des communautés laissées pour compte”.

NLÉ KUNLÉ ADEYEMI NIGÉRIA

la Biennale di Venezia

15. Mostra
Internazionale
di Architettura

Partecipazioni Nazionali

Informații preluate de pe siteul
<http://www.labiennale.org>

NLÉ a demonstrat că arhitectura poate contribui la creșterea calității educației de la Lagos la Venetia.

MARIA GIUSEPPINA GRASSO CANNIZZO ITALIE)

“ Onoarea pierdută” se referă la onoarea pierdută a arhitecturii care, atunci când are de înfrunțat strivitoarele forte ale pieței libere este incapabilă să producă construcții de calitate...este dominată de banalitate și de mediocritate.

**FILIALA
BACĂU
NEAMȚ**

text: arh. **Monica Lotreanu**
foto: arh. **Mircea Țibuleac**

**PAȘI MĂRUNȚI PENTRU O MIZĂ
REGIONAL-POLITICĂ**

**FORUMUL MOLDOVA REPER 2030,
BACĂU, 10-12 IUNIE 2016**

Anul 2030 a ajuns un termen de referință global pentru ambițioase operațiuni urbanistice și de amenajare a teritoriului. Iată că arhitecții și urbaniștii din Moldova, România, Republica Moldova și Raionul Cernăuți din Ucraina s-au reunit în Bacău, la invitația Filialei Bacău-Piatra Neamț a Ordinului Arhitecților din România, la a doua ediție a Forumului Moldova Reper 2030, pentru a pune împreună experiențe, rezultate și proiecte legate de perspectivele de dezvoltare urbană din spațiul istoric al Moldovei și Bucovinei. Reuniunea a fost organizată printr-un parteneriat între filialele teritoriale ale OAR și ale UAR la Centrul de afaceri și expoziții "Mircea Cancicov", un ansamblu de săli de dată recentă.

Ce mi s-a părut absolut lăudabil în organizare este că lucrările au fost înregistrate și transmise în direct la TeleMoldova (post local de televiziune) și promovate de alte posturi de radio și tv, ca și de publicațiile ale căror reprezentanți au fost invitați la eveniment. Este o șansă ca astfel de prezentări și discuții profesionale să înceapă a fi accesibile publicului specializat și instruit profesional - măcar accesibile acestora, fiindcă speranța de a căpăta interes de audiență generală este totuși firavă. Deoarece ambiția de a publica în extenso comunicările prezentate timp de două zile nu e tocmai fezabilă, aș recomanda organizatorilor să publice integral

înregistrările pe youtube sau vimeo, cu scop de arhivare și documentare.

Titlul ales pentru ediția a doua a forumului reiterează un adagio la care se face adesea apel: Nu poți gândi corect la viitor dacă nu cunoști trecutul – asta au dorit să semnifice DE UNDE VENIM? CINE SUNTEM? ÎNCOTRO MERGEM?, subtitlurile celor trei secțiuni ale reuniunii. În afara perspectivei istorice, am notat cu încântare și un fir analitic-critic (desigur, modelat încă aspirațional) în câteva comunicări susținute în program.

În secțiunea "istorică" o întrebare a fost recurentă: există tipare sau tipologii comune arhitecturale și mai ales urbanistice ale orașelor moldave și bucovinene? Am remarcat această nevoie de problematizare în comunicările acad. prof. dr. Răzvan Theodorescu – Mai vechiul urbanism bucureștean și statuile sale, a prof. Dr. Cătălin Turliuc de la Institutul de Istorie "A. D. Xenopol" din Iași – Orașul, matricea schimbării, a arh. Oksana Boiko de la Universitatea de Arhitectură din Cernăuți – Cercetarea cartierelor istorice din Cernăuți, a arh. Vitalie Iașiuc de la biroul de proiectare CUB din Chișinău – Fenomenul orașului Soroca, la frontiere istorice, între vest și est și a dr. arh. Daniel Vișan de la Facultatea de Arhitectură "G. M. Cantacuzino" din Iași – Centrul istoric al Iașului în context actual. Subiectul este încă deschis și e bine că abordarea particularităților arhitecturale și urbanistice se face în legătură cu cercetările de antropologie culturală, istorie și istoria mentalităților. Atunci când proiectarea urbanistică a cunoscut în orașele moldave și bucovinene mode orientate excesiv (sau unidirecțional) către compoziția formelor și relația cu toposul, căutările specificului local s-au instalat în zona aspectelor vizibile și mai puțin a celor care își au sorginte în analitica spațială, socială și antropologică. Diferitele etape nu trebuie etichetate dihotomic, pozitiv-negativ, dimpotrivă amestecul și suprapunerea generează diversitate, tensiune și noi teme, cu deplina conștientizare a ratărilor survenite din cauza unor intervenții urbane scăpate din control sau din regula măsurii.

Despre aceste noi căutări a fost vorba în partea a doua a lucrărilor, când s-a vorbit de modele de intervenție și strategii în perioada actuală, care, în această zonă a Europei, înseamnă totuși o perioadă de 25 de ani. Cum spuneam, aici a fost loc pentru expuneri foarte diferite. Am ascultat analize urbanistice ale planificării orașelor mici și mijlocii din Moldova (arh.-urb. Alexandru Țăranu, arhitect-șef al orașului Orhei), ale noii arhitecturi din Cernăuți (arh. Iaroslav Boiko), Suceava

(arh. Ion Andriu) Bacău (arh. Vitalie Iașiuc și arh. Constantin Amâiei), Soroca (arh. Lilian Mămăligă). Referința la legătura între efecte urbanistice și planificarea strategică a produs punctări critice și "entuziasme" dubitative ale următorilor arhitecți: conf. dr. arh. Liviu Ianăși – Ce fel de strategii pentru orașele moldave?, dr. arh. Sorin Nistor – Zona metropolitană Iași, dr. Arh.-urb. Nicolae Țărlungă – Einstein: Nicio problemă nu poate fi rezolvată de același nivel de conștiință care a creat-o, arh.-ing. Rudolf Graef – Topografia unui proces. Dezvoltare urbană integrată în Cernăuți.

Participarea arhitecților șefi din Orhei, Republica Moldova (arh. Alexandru Țăranu) sau Cernăuți (arh. Natalia Khilko) și neparticiparea vreunui arhitect șef al unui oraș din Moldova, România (cu toate că organizatorii au trimis invitații) fac posibile interpretări nuanțate ale relațiilor colegiale între profesioniștii din administrație și cei din proiectare.

Dimensiunea construcției de "punți comune" prin utilizarea instrumentelor de proiectare și planificare strategică și coezivă a orașelor și teritoriului a fost subiectul ultimei secțiuni. Faptul că în planificarea investițiilor și a echipării edilitare se pot genera modele și metodologii comune sau apropiate ca să faciliteze corelarea și cooperarea transfrontalieră a fost prezentat de arh. Iurie Povar, director al Institutului de cercetare și proiectare "Urbanproiect" din Chișinău și președintele UAR din Republica Moldova – Colaborarea zonelor de frontieră, cazul raioanelor Edineț și Briceni sau ale ing. Dragoș Lucian – Planificarea rețelelor de transport ale României - punți de comunicare între regiunile românești (? N.M.). Nu trebuie trecut cu vederea faptul că Uniunea Europeană a susținut astfel de proiecte de dezvoltare euroregională chiar în contextul unei diferențe de statut de țară membră sau non-membră și al unor disparități economice de natură politică și istorică. Sensul dezvoltării regionale este exact acela de a aduce zone sau regiuni apropiate geografic/istoric în situația de a coopera la standarde profesionale ridicate pentru interese comune de dezvoltare integrată, în condițiile pieței libere și a descentralizării administrative.

Cunoașterea reciprocă a profesioniștilor și a portofoliului strategic al urbanismului și amenajării teritoriale din cele trei țări și regiuni istorice este foarte importantă, chiar dacă așteptările la o accelerare a cooperării efective într-o dezvoltare integrată nu ar trebui să fie entuziasmant de mari. Să recunoaștem că strategiile de dezvoltare integrată dau mari bătaii de cap și dezamăgiri chiar într-o țară membră a UE, adică România.

FILIALA PRAHOVA

text și foto: arh. **Daria Mircea**

ZIUA ARHITECTULUI LA FILIALA UAR PRAHOVA - 1 IULIE 2016

A devenit deja o tradiție la Filiala UAR Prahova să se sărbătorească, de 1 iulie, Ziua internațională a arhitectului, aducând laolaltă membrii filialei pentru a se acorda, în cadru festiv, **Premiul OPERA OMNIA al Filialei UAR Prahova.**

Anul acesta, premiul a fost acordat arhitecților **Georgeta Dumitrescu și Gheorghe Dumitrescu**, pentru întreaga lor activitate dedicată proiectării unor importante clădiri din Municipiul Ploiești și județul Prahova. Printre acestea: Sala Sporturilor Olimpia din Ploiești, Centrul Comercial din Sinaia, blocurile Modern și Caraiman din Piața Mihai Viteazul – Ploiești, Palatul Tineretului din Câmpina și multe altele.

Arhitecții premiați au fost bucuroși să își prezinte activitatea, desfășurată pe parcursul a 50 de ani de carieră, în proiectare.

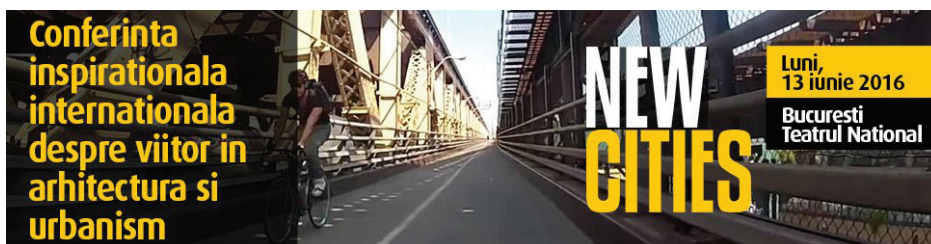
Au fost prezenți colegi de generație, care s-au bucurat de revedere și de rememorarea perioadei în colectiv, dar și membrii tineri, dornici să împărtășească această ocazie.

Ne bucură astfel de ocazii care aduc omagiul nostru arhitecților care și-au pus amprenta asupra orașelor în care trăim.

FILIALA BUCUREȘTI

*În premieră
în România,
arhitecți urbaniști
și peisagiști din
elita mondială,
oameni de cultură,
ambasadori,
antreprenori de
top din 7 țări ale
lumii se vor reuni
într-o conferință
inspirațională
despre viitor în
arhitectură și
urbanism sub
genericul NEW
CITIES.*

Conferința Inspirațională Internațională despre Viitor în Arhitectură și Urbanism NEW CITIES a avut loc pe 13 iunie 2016, în Sala Pictură a Teatrului Național București.

Invitații din auditoriu, format din oameni de cultură, arhitecți, urbaniști, peisagiști, profesori, arhitecți-șefi, ingineri, antreprenori, reprezentanți ai administrației locale și centrale, reprezentanți ai organizațiilor non-guvernamentale, specialiști în managementul transportului, specialiști în calitatea mediului, studenți, public larg au fost purtați într-o fascinantă călătorie de 4 ore prin orașele lumii, cu probleme în prezent, cu soluții în viitor.

Cum vor evolua orașele? Sunt orașele suficient de prietenoase cu locuitorii lor? Care sunt tendințele mondiale în urbanism? Cum reușesc arhitecții japonezi să facă respirabile marile aglomerări urbane din Țara Soarelui Răsare? Vom trăi în orașe verticale? Cât de accesibile sunt soluțiile de economisire și generare a energiei propuse de olandezi?

Acestea au fost doar câteva dintre întrebările la care au răspuns speakerii invitați, personalități remarcabile, arhitecți de prestigiu, urbaniști și peisagiști de talie mondială, oameni de cultură din 7 țări ale lumii.

Conferința NEW CITIES s-a încheiat cu evenimentul de lansare a primei ediții a „Romanian Building Awards” - Premiile Naționale pentru Spațiul Construit, cel mai mare eveniment de recunoaștere a excelenței în proiectarea și execuția spațiului construit.

Inițiatori și organizatori Romanian Building Awards și NEW CITIES: Ordinul Arhitecților din România, Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, Federația Patronatelor Societăților din Construcții și Asociația culturală Pro Event.

FILIALA ARGEȘ

Incinta Mănăstirii Negru Vodă - loc de odihnă cu capitel

text: arh. **Monica Lotreanu**
foto: arh. **Sidonia Teodorescu**

DESPRE ARHITECTUL **IONESCU-BERECHET** DIN CÂMPULUNG MUSCEL ȘI DESPRE CUM RESPECTĂM **„SPIRITUL” ARHITECTURII**

În 20 iulie, câțiva arhitecți au participat la un eveniment prețios și rar în profesia noastră: sărbătorirea arhitectului Dimitrie Ionescu-Berechet (1896-1969) în orașul natal al său și al genitorilor săi, Câmpulung Muscel. Organizată de edilii orașului și de urmașii arhitectului, care au rămas atașați profund de profesia de arhitect și de figura înaintașului lor, festivitatea s-a desfășurat în centrul unei urbe transformate pentru o zi în târgul de „Sântilie” – o slujbă de pomenire la Biserica domnească din ansamblul Mănăstirii Negru Vodă și apoi o adunare publică în sala de ședințe a Primăriei, fostul Palatul Administrativ al Județului Muscel, proiectat chiar de personalitatea omagiată, în 1928.

Momentul Ionescu-Berechet (cu această ocazie am aflat că numele străbunicului Ion Gârniță, zugrav de subțire venit din Țara Bârsei, a fost preschimbat notarial de tatăl arhitectului, de la numele de botez Ion și porecla „berechet” dată unui foarte înstărit cetățean al Câmpulungului) s-a realizat prin conjuncția a două programe: „Arhitectura Berechet în viziunea Berechet” al familiei arhitectului și „Argeșeni – valori naționale” al Prefecturii jud. Argeș.

Cel mai izbutit moment al sărbătorii publice fost prezentarea lui Ștefan Ionescu-Berechet, nepotului arhitectului. Imaginea globală a operei sale este copleșitoare din perspectiva prolificității – peste 400 de proiecte, din care 200 lăcașuri de cult –, a diversității de

Incinta Mănăstirii Negru Vodă

Școală normală Socolescu – fațadă principală

programe și clientelă – edificii publice, religioase, școlare, vile, case particulare, arhitectură monumentală/ funerară ș.a. –, dar a stăpânirii mijloacelor compoziționale și a limbajului stilului neoromânesc, la consolidarea gramaticii căruia și-a adus o contribuție evidentă.

Dimitrie Ionescu-Berechet a fost arhitectul-șef al Patriarhiei Ortodoxe Române în perioada 1930-1963, o funcție pare-se creată special pentru el, astfel că, până la sfârșitul celui de al Doilea Război Mondial construiește biserici urbane, stabilizând, alături de Ion D. Trajanescu sau George Cristinel și de alți confrăți din epocă, un stil caracteristic României Mari și al ortodoxiei „victorioase” (dacă este permisă parafrazarea lui Gombrich), urmând ca după război, în perioada în care colabora cu Direcția Monumentelor Istorice, să restaureze monumente ecleziastice sau să proiecteze piese de mobilier liturgic pentru acestea.

Am pornit împreună cu micul grup de arhitecți într-o „inspecție” a unor obiective din impresionanta listă a monumentelor istorice ale orașului. În urbea căreia Ionescu-Berechet i-a dăruit 80 de lucrări s-ar zice că onorăm arhitectii la zile mari, mai puțin arhitectura. Foarte puține clădiri sunt conservate, restaurate așa cum înțelegea să practice profesia generația lui Ionescu-Berechet, cele mai multe sunt delabrate, lăsate în paragină sau, atunci când au totuși deținători/ administratori, la buna fantezie și simțul estetic ale acestora. Am fost consternată de mutilarea gurilor bisericii domnești din ansamblul Mănăstirii Negru Vodă prin introducerea de „termopane” echipate cu autocolante „vitrailiu” pe care le poți achiziționa de pe okazii.ro la metru linear. Ambrazurile sunt încă vizibil afectate de umplutură cu material izolator, așa cum vezi la blocurile „eficientizate” din Capitală... Apoi, la Schitul „Adormirea Maicii Domnului” Flămânda, construit în jurul anului 1940 de G. M. Cantacuzino la comanda familiei câmpulungene Ștefănescu, o biserică poziționată minunat pe vârful colinei cimitirului cu același nume, ce exprimă crezul artistic și dimensiunea

intelectuală a arhitectului, am întâlnit aceleași termopane „de artă” la ferestrele navei și placaje exterioare cu gresie simili-piatră cioplită achiziționată pesemne de la depozitele din Valea Cascadelor (Mecca bucureșteană a materialelor de construcție!). Peste tăbliile sculptate cu figurile apostolilor (în stilul Renașterii florentine atât de dragi arhitectului) ale ușilor de acces, administrația a montat inutile grilaje din fier. După ce pridvorul a fost bine capsulat, vizitatorul este întâmpinat la intrare de uși urâte „de stejar” cu aplicații „fleur de lys”, comandate unui „atelier local”. Motivația absenței oricărui aviz al Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice stă în faptul că toate aceste intervenții, necesare „că se dărâma biserica pe noi”, au fost finanțate din fonduri proprii, nu de stat!!!

În centrul urbei, în emblematica Piață a Jurământului, clădirea fostul Hotel Regal de la sfârșitul sec. al XIX-lea, cu tuleie verzi ițite la balcoane, mi-a amintit de bucureșteana ruină a Cinematografului „Feroviar”. Poate Casa Apostol Mirea (fratele pictorului G. D. Mirea și al sculptorului D. D. Mirea) de pe str. Soldat Golescu, să aibă o șansă la o supraviețuire decentă, grație intențiilor unei noi generații a familiei.

Ni s-a ridicat moralul la vizitarea ansamblului fostei Școli Normale „Carol I”, actualmente Colegiului Național Pedagogic din Câmpulung, proiectat de arhitectul Ion N. Socolescu în ultima decadă a sec. al XIX-lea, acum restaurat cu fonduri europene într-o manieră satisfăcătoare.

Unul dintre vorbitori spunea că arhitectura e deopotrivă știință, artă și spirit – un clișeu la fel de adevărat ca atâtea altele. L-aș întreba însă pe autorul zicerii: dacă din acest amalgam „spiritul” unei clădiri poate fi simțit și de cel care nu poate pătrunde știința și care nu poate admira arta, de ce atunci edili și proprietarii arhitecturilor unuia din cele mai frumoase și înzestrate orașe românești calcă acest spirit fie prin delăsare, fie prin ignoranță, fie prin zel prost intenționat?

FILIALA GORJ

CARBFORM

CUM S-AU JUCAT SERIOS CU CĂRBUNE, STUDENȚII DE LA MINCUNEL

text: **Ioana Trușcă**
documentare foto:

**Diana Oroș, Smaranda
Petrescu, Mihaela Butoi, Ana
Maria Arhire, Ioana Trușcă**

Germanii își redeschid minele pe care le transformaseră în parcuri și muzee. Englezii au (re)descoperit motorul cu aburi și cărbunele negru, murdar și ieftin. Materialul "periculos" până mai ieri este acum lustruit cu un "polish" eco și readus în actualitate. Fără cărbune, terminalele inteligente riscă să rămână în sertar sau să consume teren agricol într-un moment în care nu ne mai ajunge porumbul.

S-a propus studenților de la Universitatea de Arhitectură „Ion Mincu” abordarea cărbunelui din perspectivă estetică. S-au făcut experimente, s-au aplicat diverse tehnici de modelare pe bucăți de cărbune. Obiectul rezultat putea fi bidimensional sau tridimensional, o instalație sau o lucrare grafică, în funcție de demersul fiecărui participant. Proiectul a avut ca obiectiv cunoașterea și aprofundarea posibilităților cărbunelui din punct de vedere expresiv. Oportunitățile pe care le oferă cărbunele nu se limitează doar la procesul de ardere pentru a obține curent electric.

Nu e nevoie să băgăm cărbunii în prize. Îi putem folosi pentru a crea artă contemporană, pentru a diversifica o cultură care până acum a fost acroamatică.

Carbform este un proiect inițiat de arhitectii Ioana TRUSCA, Justin Baroncea și U.A.U.I.M.

Inspirată de tema industriei carbonifere și a felului în care declinul acestei industrii afectează viața economică și socială a orașelor, în special în zona Valea Jiului - Petroșani - Petrila.

Proiectul încearcă "reabilitarea" cărbunelui printr-o nouă perspectivă asupra materialului, în încercarea de a-i găsi valențe estetice și de a-l transforma în plusvaloare.

Prima etapă a proiectului a fost publicarea unei cărți - bandă desenată - în cărbune, despre cărbune, a cărei poveste se desfășoară în Tg-Jiu. Cartea se numește Turb@ și a fost editată de Vellant.

Uterior s-au organizat atelierile de modelare în cărbune CARBFORM, în trei etape: în spațiul U.A.U.I.M., în cadrul Street Delivery 2016, și un atelier de desen magnetic, coordonat de dna. arh. Mihaela Șchiopu.

Organizatori: Dorina Tărbujaru - coordonator, Mihaela Butoi, Cristia Chira, Ionel Iștoc, Bianca Mușatescu, Marilena Negulescu, Mihaela Șchiopu, Ioana Trușcă, Justin Baroncea

**FILIALA
SUCEAVA
BOTOȘANI**

**ZILELE CULTURII URBANE LA
UZINA DE APA**

În perioada 12-14 august, s-a desfășurat la Suceava, cea de-a V-a ediție a Zilelor Culturii Urbane, de aceasta dată, cu tema PATRIMONIUL CONSTRUIT ÎNTRE AUTORUL ANONIM ȘI PERSONALITĂȚILE MAJORE.

text : **Ileana Costin**
foto: arh. **Mircea Țibuleac**

În afara interesului deosebit al tematicii dezbaterilor, al expozițiilor găzduite și al evenimentelor paralele organizate, trebuie subliniate câteva aspecte cu totul remarcabile, legate de acest eveniment: pede-o parte, acțiunea s-a desfășurat în originalul sediu al UAR și OAR Nord-Est aflat în UZINA DE APĂ, sărbătorită și ea pentru a 100+4 oară. "Uzina de apă" marchează în istoria Sucevei momentul decisiv al intrării în modernitate din punct de vedere urbanistic și a fost proiectată de un inginer de construcții civile din Leipzig, în 1908. A fost dată în folosință în anul 1912 și a funcționat până în anul 1960, după care utilajele au fost dezafectate iar clădirile au rămas neutilizate până când a fost descoperită, recuperată și remodelată prin efortul, munca, "frația" și, mai ales, entuziasmul celor două organizații ale arhitecților. Este un décor original, inspirațional. Să ții conferințe într-un rezervor de apă și să-l expui pe G.M. Cantacuzino pe un profil de gips carton sunt gesturi temerare și cu atât mai convingătoare.

Dacă pe partea vizual-ambientală, prima parte a zilei a fost cea a surprizelor, a strigătelor de entuziasm și a fotografiilor cu telefoane cu blitz, spre seară, gazdele și-au dovedit calitățile molcom diplomatice, așezând la aceeași masă, pentru prima dată, atât pe președintele OAR cât și pe președinta UAR, alături de președinții Uniunii Arhitecților din Moldova și Ucraina. Prietenii de peste Prut au fost, inițial, invitați să povestească ce mai e nou pe la ei, dar s-a dovedit că arhitectura românească de marcă se întinde dincolo de vremelnicile noastre hotare. Planuri de excursii pentru a vedea lucrările lui Horia Creangă de la Cernăuți au tot dat târcoale și, probabil, se vor concretiza în 2017, când se împlinesc 125 de ani de la nașterea arhitectului. Ziua 1 s-a desfășurat sub aura prezenței lui G.M. Cantacuzino, prin expoziția Izvoare și popasuri cu picturi, desene realizate de maestru (unele descoperite de familia Panaitescu în Arhivele UAR, altele aparținând familiei maestrului) dar și cu portrete inedite ale lui GMC,

realizate de nepoata sa, Ilinca Cantacuzino, prezentă la vernisaj și la eveniment, alături de fiul său, care a realizat un film despre "Bunicu", așa cum și-l imaginează un grup de tineri studenți londonezi. Dar despre film, în ultima zi....

Alexandru Beldiman a prezentat cartea ce va apărea în curând, la editura Simetria, în traducere din engleză "GMC un modernist hibrid" scrisă de arh. Dan Teodorovici.

Ziua a 2-a a avut ca temă **PATRIMONIUL CONSTRUIT ÎNTRE AUTORUL ANONIM ȘI PERSONALITĂȚILE MAJORE** și a oferit prilejul descoperirii unor personaje care au jucat un rol important în orașele lor, precum Karl ROMSTORFER pentru Suceava, Mihail OZMIDOV și Vladimir TIGANCO pentru Chișinău, Josef LEIZNER pentru Cernăuți.

Arhitecții Rodica și Alexandru Panaitescu, pornind de la cercetări proprii în arhiva UAR, au recreat portretul Ioanei GRIGORESCU, prin intermediul celor aproape de 100 de autoportrete, care au alcătuit Jurnalul arhitectei (pedepsită și izolată de autoritate și de breaslă din cauza dimensiunii

disproporționate ale forței sale creatoare). Arhitecta a marcat activitatea de restaurare a patrimoniului național prin vigoarea și rafinamentul amprentei sale.

La punctul tematic **ARHITECTUL ÎNTRE ANONIMAT ȘI RECUNOAȘTERE**, președinții uniunilor de creație din România, Moldova și Ucraina au prezentat statistici și rapoarte documentate despre starea arhitecturii în țările lor, despre fenomene îngrijorătoare din cauza scăderii rolului arhitecților în ierarhiile administrative, despre formarea arhitecților, despre lipsa de disciplină și semnătura de complezență. Problemele sunt numeroase și nu întotdeauna plăcute dar, s-a concluzionat, o elementară decizie de a acționa ÎMPREUNĂ, pare speranța, singura, de a depăși dificultățile, prin comunicare și cooperare formală și amicală între organizații.

S-a discutat condiția arhitectului din toate pozițiile, al notorietății, al statisticilor, al publicațiilor, al dialogului ....

Seara, participanții au vizitat Cetatea Sucevei, în lumina făcliilor și a jocurilor de artificii, foarte

recent deschisă publicului, după mulți ani de operațiuni de restaurare începute acum mai bine de 10 ani (dintre cei peste 100 de ani "de lucru" la Cetate), având privilegiul de a fi conduși de șeful de proiect, arhitectul Gheorghe Sion.

Ultima zi a dat șansa participanților să descopere două lucrări de restaurare de anvergură realizate de Ioana Grigorescu, la mănăstirile Dragomirna și Sucevița. Forța restauratorului se face remarcată și participă la valorizarea monumentelor, în pofida valului de critici colegiale "spășito-umile" care au asasinat, profesional, autoarea. Scoasă "pe tușă", după 20 de ani de singurătate și izolare, Ioana Grigorescu a ales să fie înmormântată la mănăstirea Dragomirna. Pentru măicuțele de acolo, ea a rămas Doamna Ioana și vizita noastră a început după ce ele au oficiat o slujbă la mormântul său. Poate că a venit momentul să fie omagiată și de colegii arhitecți ....

S-a vorbit mult și de Nicolae PORUMBESCU (GIPSI), s-au vizitat case mai puțin cunoscute realizate de marele arhitect și despre datoria urmașilor de a recunoaște marile valori ale

arhitecturii. S-ar putea pune și problema omagierii și cinstitii acestora, de a-i face cunoscuți noilor generații.

Dar bunul simț, modestia, creativitatea și recunoașterea mentorilor nu par să mai facă parte din vocabularul nostru curent.

Seminarul s-a încheiat cu filmul despre GM CANTACUZINO realizat, pe parcursul a 17 minute, de strănepotul acestuia și a prietenilor lui, englezi, la Londra, pornind de la câteva scrisori din partea aceluia care a spus nevestei și copiilor (pe care îi urca în avionul către libertate) că vine și el în câteva zile și... n-a mai ajuns niciodată decât în pușcării și la Iași, unde a trăit desenând într-o chilie mare cât o planșetă și un divan, alăturate. Este o lecție de admirație, cunoaștere și înțelegere istorică, maturitate și viziune, pe care vă doresc s-o vedeți.

Dacă căutați o gură de oxigen și de speranță, să știți că s-au refugiat la Suceava ! Căutați-i pe colegii noștri Ionuț Andriu și Constantin Gorcea, de la OAR sau UAR....nu contează !

BIENALA DE ARHITECTURĂ 2016 RECUPERAREA REPERELOR

12 – 28 OCTOMBRIE 2016

Bienala Națională de Arhitectură dorește, în ediția a 12-a, să continue reflecția asupra valorilor fundamentale ale mediului urban sau rural, să ofere ocazia reformulării misiunii arhitecților și urbanistilor și să accentueze nevoia de afirmare și protejare a valorilor mediului construit.

text: arh. **Georgică Mitrache**
comisar al BNA 2016

RECUPERAREA REPERELOR este o temă deschisă, care are la bază un anumit tip de inflație informațională ce conduce la exces, și care reclamă necesitatea unei condensări. În fața avalanșei de informații și de pseudo repere, propunem un moment de respiro, de filtrare și recuperare. Astăzi, în numele progresului și al piețelor comune, se denaturează relații și procese într-o măsură semnificativă, rezultatul fiind un exces, și nu un vid, de repere. Acestui fenomen de excedent i se alătură unul de restrângere, însă nu conține premisa vreunui echilibru. Suntem suprasaturați de informație și ne confruntăm, în arhitectură și urbanism, cu un proces, invaziv, de antropizare teritorială. Ne extindem și înghițim pământul, în timp ce vechi așezări se depopulează și cad în abandon. Nevoia unor sisteme de referință este, poate, mai evidentă ca oricând.

Arhitectura este o expresie a felului în care ne reprezentăm și ne proiectăm, ca societate. Reperele arhitecturii iau forma monumentelor colective, acele construcții, clădiri sau locuri recunoscute de către comunitate. În marile așezări urbane contemporane însă, comunitățile devin din ce în ce mai greu detectabile, ascunse printre aglomerări de oameni fără chip, fără particularități. Anonimatul orașelor secolului al XX-lea a dizolvat treptat noțiunile și experiența comunității, iar în conștiința locuitorilor lor nu mai există sisteme unitare de valori. În ultimii ani mai ales, comunitatea rurală și-a rătăcit, la rândul ei, sensul.

Astfel, RECUPERAREA REPERELOR se traduce într-un demers complex și conștient, pentru asumarea rolului arhitectului și urbanistului față de societate. Îi revine arhitectului contemporan misiunea de promovare a reperelor perene, care particularizează și descurajează reperele efemere/fluide. Acest rol presupune reluarea statutului de analist și formator, de personalitate culturală complexă, care transpune și exprimă caracteristicile, elementele de continuitate și de noutate. Registrul de intervenție al arhitectului, astfel calificat, face să difuzeze noutatea în fundalul cultural specific. În acest context, recuperarea statutului profesional are de depășit percepția de prestator de servicii specializate, pentru a-și (re)câștiga imaginea de personalitate culturală apreciată.

<http://www.uar-bna.ro>

Bienala Națională de Arhitectură 2016 oferă oportunitatea observării unor răspunsuri concrete, a notării unor medieri reușite între societate și oraș, a relaționării fertile între beneficiar și profesionist. Lucrările participante la concursul național de proiecte și evenimentele conexe intenționează să genereze un spațiu de dezbateri, de chestionare complexă și de edificare, discursivă și practică, a habitatului contemporan românesc.

Bienala Națională de Arhitectură dorește, în ediția a 12-a, să continue reflecția asupra valorilor fundamentale ale ambientului urban sau rural, să ofere ocazia reformulării misiunii arhitecților și urbanistilor și să accentueze nevoia de afirmare și protejare a valorilor mediului construit.

RECUPERAREA REPERELOR este o temă deschisă, care are la bază un anumit tip de inflație informațională ce conduce la exces, și care reclamă necesitatea unei condensări. În fața avalanșei de informații și de pseudo repere, propunem un moment de respiro, de filtrare și recuperare. Astăzi, în numele progresului și al piețelor comune, se denaturează relații și procese într-o măsură semnificativă, rezultatul fiind un exces, și nu un vid, de repere. Acestui fenomen de excedent i se alătură unul de restrângere, însă nu conține premisa vreunui echilibru. Suntem suprasaturați de informație și ne confruntăm, în arhitectură și urbanism, cu un proces, invaziv, de antropizare teritorială. Ne extindem și înghițim pământul, în timp ce vechi așezări se depopulează și cad în abandon. Nevoia unor sisteme de referință este, poate, mai evidentă ca oricând.

Arhitectura este o expresie a felului în care ne reprezentăm și ne proiectăm, ca societate.

Reperle arhitecturii iau forma monumentelor colective, acele construcții, clădiri sau locuri recunoscute de către comunitate. În marile așezări urbane contemporane însă, comunitățile devin din ce în ce mai greu detectabile, ascunse printre aglomerări de oameni fără chip, fără particularități. Anonimatul orașelor secolului al XX-lea a dizolvat treptat noțiunile și experiența comunității, iar în conștiința locuitorilor lor nu mai există sisteme unitare de valori. În ultimii ani mai ales, comunitatea rurală și-a răătăcit, la rândul ei, sensul.

Astfel, RECUPERAREA REPERELOR se traduce într-un demers complex și conștient, pentru asumarea rolului arhitectului și urbanistului față de societate. Îi revine arhitectului contemporan misiunea de promovare a reperelor perene, care particularizează și descurajează reperele efemere/fluide. Acest rol presupune reluarea statutului de analist și formator, de personalitate culturală complexă, care transpune și exprimă caracteristicile, elementele de continuitate și de noutate. Registrul de intervenție al arhitectului, astfel calificat, face să difuzeze noutatea în fundalul cultural specific. În acest context, recuperarea statutului profesional are de depășit percepția de prestator de servicii specializate, pentru a-și (re)câștiga imaginea de personalitate culturală apreciată.

Bienala Națională de Arhitectură 2016 oferă oportunitatea observării unor răspunsuri concrete, a notării unor medieri reușite între societate și oraș, a relaționării fertile între beneficiar și profesionist. Lucrările participante la concursul național de proiecte și evenimentele conexe intenționează să genereze un spațiu de dezbateri, de chestionare complexă și de edificare, discursivă și practică, a habitatului contemporan românesc.

**BIENALA DE
ARHITECTURĂ
2016
RECUPERAREA
REPERELOR**

Sectiunile Bienalei si Membrii juriului

Secțiunea Arhitectura locuinței

Juriu: Boris Koružnjak (Croatia), Ioan Străjan (România, Alba Iulia), Adrian Zerva (România, București); Supleant: Ștefan Simion (România, București); Curator: Iulius Cristea

Secțiunea Arhitectura dotărilor comunitare și de producție

Juriu: Michael Munteanu (Franța), Dorin Ștefan (România, București), Nemes Karoly (România, București); Supleant: Vera Marin (România, București); Curator: Françoise Pamfil

Secțiunea Arhitectura patrimoniului cultural

Juriu: Pavol Izvolt (Slovacia), Virgil Pop (România, Cluj), Aurel Botez (România, București); Supleant: Liviu Gligor (România, Sibiu); Curator: Adrian Crăciunescu

Secțiunea Arhitectura spațiului interior

Juriu: Agostino Bossi (Italia), Andi Negoescu (Franța), Venera Arapu (România, București); Supleant: Alexe Popescu (România, București); Curator: Marius Marcu Lapadat

Secțiunea Arhitectura spațiului public și urbanismului

Juriu: Edgar Kiviet (Marea Britanie), Alexandru Sandu (România, București), Claudiu Runceanu (România, București); Curator: Mihaela Hărmănescu

Secțiunea Publicații de arhitectură

Juriu: Carmen Popescu (Franța), Radu Radoslav (România, Timișoara), Liviu Ianăși (România, București), Augustin Ioan (România, București); Supleant: Irina Tulbure (România, București); Curator: Kázmér Kovács

**arh. DAN SERGIU HANGANU,
este Președintele BNA,
Doctor Honoris Causa
al Universității de Arhitectură și Urbanism
„Ion Mincu” din București.**

“SUNT UN OPTIMIST INCORIGIBIL”

DAN HANGANU

text : **Ileana Costin**

La Congresul UIA Monreal 1990, datorită notorietății lui Dan Hanganu, România a fost iertată de datorii și reprimită în UIA în ovațiile celor 4000 de participanți.

Facultatea de științe economice din Montreal

Arhitectul Dan Hanganu este cel mai titrat și premiat arhitect român.

Dan Hanganu este născut la Iași, a absolvit Facultatea de Arhitectură "Ion Mincu" – promoția 1961, a fost discipolul arhitectului Gipsi Porumbescu, trăiește de peste 45 de ani în Canada, la Montreal, unde a construit multe dintre clădirile administrației devenite embleme ale orașului, unde a fost premiat cu toate premiile imaginabile de mediul profesional, academic și guvernamental, unde și-a construit reputația internațională.

Seria succeselor lui Hanganu a început cu locuințele din Nun's Island (proiect distins cu Premiul de Excelență al Canadei, în 1982), printre construcțiile sale de marcă se numără Muzeul de Arheologie și Istorie din Montreal, Mănăstirea St. Benoit du Lac, Facultatea de Design, Facultatea de Business Administration, Cirque du Soleil, Teatrul Nouveau Monde, Biblioteca Facultății de Drept, Arhivele Quebecului, Teatrul Anglican Levis, Centrul Cultural Rimouski, nenumărate proiecte de locuințe, proiecte în China, India, etc.

A câștigat numeroase concursuri de arhitectură în Canada, Europa, China, India și a primit peste 50 de premii. Printre acestea: Medalia de aur acordată de Institutul Regal de Arhitectură din Canada pentru întreaga carieră. Este membru al Academiei Regale Canadiene, dar și al Academiei Române. Are titluri de Doctor Honoris Causa. A fost numit Ofițer al Ordinului Național din Quebec și a primit Medalia Guvernatorului general al Canadei. I-a fost acordat premiul Carriere Sam-Lapointe, de Institutul de Design din Montreal.

S-a vorbit și s-au scris cărți despre el.

Clădire birouri "La Capitale" 2012

Motto-ul creațiilor sale se sintetizează prin următoarele:

„Responsabilitate civică în abordarea spațiului public, prin prezența arhitecturii în oraș sau peisaj și prin respect față de utilizatori”.

Temutul critic de arhitectură Kenneth Frampton spune despre Hanganu:

„Dintre numeroșii arhitecți talentați ai continentului american, puțini au reușit să egaleze angajamentul lui Hanganu față de crearea de forme urbane, fără a ține cont de locul în care lucrează, fie el centrul Montrealului sau suburbiile sale ... Pentru el, chiar și cel mai mic proiect trebuie să fie tradus într-o nouă formă colectivă, pe care să și-o poată asuma într-o zi sau să fie adaptat contextului din care el reprezintă o parte integrantă.... Urbanitatea perenă sau spontană, modularea proporționată și atenția acordată detaliilor au jucat întotdeauna un rol important în creațiile lui Hanganu”.

Profesor la Universitatea Mc Gill din Montreal, a fost invitat să conferențieze în numeroase universități și facultăți Sud și Nord americane și a fost ales membru și membru de onoare al multor asociații profesionale din Canada și Statele Unite. A fost distins cu premii de prestigiu pentru fiecare dintre lucrări, fie că este vorba de distincții ale asociațiilor profesionale sau ale guvernelor regional din Quebec sau central, Canadian.

Biblioteca Marc-Favreau 2013

După schimbările din România, a venit în vizită în țară, unde i-a fost recunoscut prestigiul profesional, a devenit Membru Honoris Causa al Universității de Arhitectură „Ion Mincu”, a atins apogeul recunoașterii profesionale prin alegerea sa ca membru de onoare al Academiei Române. A venit cu multe propuneri de proiecte și dezvoltări imobiliare. Nu a reușit să construiască niciun imobil în România.

„Contează respectarea programului de arhitectură, inteligența în a citi o ierarhie de importanță, respectarea a ceea ce urmărește clientul, fezabilitatea - nu vrea nimeni un proiect ce devine inutil și regretabil peste cinci ani. Mai presus de toate am o obsesie culturală: în ce măsură clădirea pe care o realizez respectă ceea ce există deja? În orice există o valoare, dacă știi să o detectezi, dincolo de aparențe. În orice este ceva esențial care poate fi preluat, metamorfozat”, a declarat arhitectul.

Îi plac lucrurile care au trecut testul timpului, valorile atemporale. Gusturile sale culturale și arhitecturale cuprind cântece gregoriene, cântece ortodoxe rusești și arhitectura nordică, spaniolă, japoneză. Și-a căutat inspirația timp de cinci ani pentru a aborda proiectul bisericii mănăstirii Saint Benoît du Lac. În opinia sa, în ultimii ani, arhitectura s-a cam „jumulit”.

GEORGICĂ MITRACHE COMISARUL BNA 2016

text: arh. **Georgică Mitrache**

Locuințe Slatina, 2006

Georgică Mitrache este Decanul Facultății de Arhitectură din cadrul Universității „Ion Mincu”, București și coordonează proiecte de atelier pentru anii IV-V, în cadrul Departamentului Sinteza Proiectării, din anul 1990. Sustinător fervent al Școlii de arhitectură, parte a unui colectiv de cadre didactice de excepție ce au călăuzit pașii multor generații, arhitectul păstrează contactul nemijlocit cu breasla. Profesionistul de azi încearcă menținerea echilibrului fin între problematica arhitecturală de azi și de mâine și creuzetul în care imaginația și talentul se șlefuesc. A absolvit studiile doctorale cu tema „Tradiție și modernism în arhitectura românească”, iar preocupările sale se îndreaptă constant către o arhitectură a locului, văzută în cheia timpului din care ea se naște.

Activitatea profesională implică coordonarea și realizarea unui număr de aproximativ 140 de proiecte ce vizează în principal locuințe, clădiri de birouri (Extinderea Bibliotecii Academiei Române, Complex rezidențial Felicity, Clădire de birouri Strada Scărlătescu, Clădire de Birouri în Bd. Dacia, Clădire de Birouri în Bd. Nicolae Grigorescu, Modernizare Teatrul Mic București, Proiect pentru reabilitarea Centrului istoric Slatina, etc.). A fost nominalizat și a fost distins cu premii în cadrul Analei de Arhitectură București 2004 și 2009, a primit premiul Bienalei de Arhitectură, premiul OAR-Secțiunea Design Interior pentru „Clădire de birouri pe Bd. Nicolae Grigorescu”, a fost nominalizat la premiul Asociației Arhitext pentru „Casa triumfi” și la Bienala

Complex rezidențial Felicity, Băneasa, 2010

Națională de Arhitectură București pentru „Remodelare interioară locuință cu birou” etc.

Implicarea în activitatea de cercetare este o componentă esențială a demersului educativ în cadrul proiectării, concretizată prin redactarea și coordonarea unor publicații de specialitate din țară, printre care se numără articolul „Structuri Identitare” (din cadrul lucrării „Identitate românească în context european: Coordonate Istorice și Culturale”), cât și articole publicate în revistele Argument („Cercetarea în proiectul de arhitectură în procesul de învățământ”, „Interpretări ale unor elemente de arhitectură tradițională”), Arhitectura, Arhitect („Arhitectul propune, „Globalism”).

A publicat și în străinătate și a susținut conferințe în cadrul unor reuniuni internaționale („The Spatial Patterns of Traditional Romanian Houses – a Roadmap to National Specificity”- Applied Mechanics and Material, Yantai, China, „The sketch project – a key element of studio-based architectural education” susținut în cadrul Conferinței internaționale „3rd World Conference on Learning, Teaching and Educational

Leadership”, Bruxelles, Belgia, „Sustainable management in academic architectural research” Procedia–Social and Behavioural Journal la „World Conference on Business, Economics and Management”, Antalya, Turcia, „Rediscovering Old Truths” – Ricerche Del Cittam – „Sustainable Environment in the Mediterranean Region – from Housing to Urban and Land Scale Construction”, Napoli, Italia).

Participarea în cadrul unei serii de manifestări culturale, mese rotunde, prezența în jurii ale unor concursuri sau competiții de arhitectură naționale și internaționale și în comisii de specialitate la nivel teritorial sau național, reprezintă mărturia unei preocupări active în domeniul practicii de arhitectură și al recunoașterii profesionale.

Membru fondator al Ordinului Arhitecților din România, Georgică Mitrache a fost curator al secțiunii „Arhitectura dotărilor comunitare și de producție” din cadrul Bienalei Naționale de Arhitectură în 2014 și a preluat misiunea de comisar al Bienalei Naționale de Arhitectură București în 2016.

VICTORIEI OFFICE BUILDING

text: arh. **Dorin Ștefan**

ECHIPA DE PROIECTARE

D.S. Birou de arhitectura srl - proiectant general

Arhitectura: dorinSTEFAN, adrianARENDT, andaSTEFAN, corinFODOR, marjan-MOSTAVI, alexandruCORIU, anamariaBANCIU, claudiuIONESCU, consultant sticla-bogdanBOLOGESCU

Structura de rezistență și instalații: NEO STRUCTURAL ENGINEERING, ing. StefanBURCIU

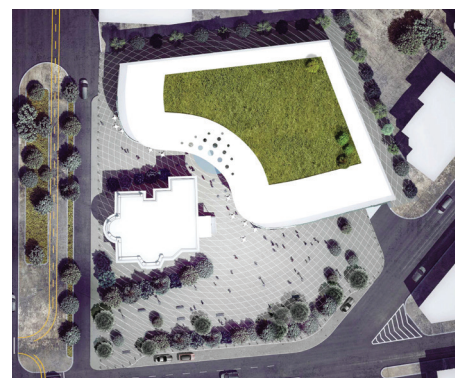
Project manager: OPTIM,

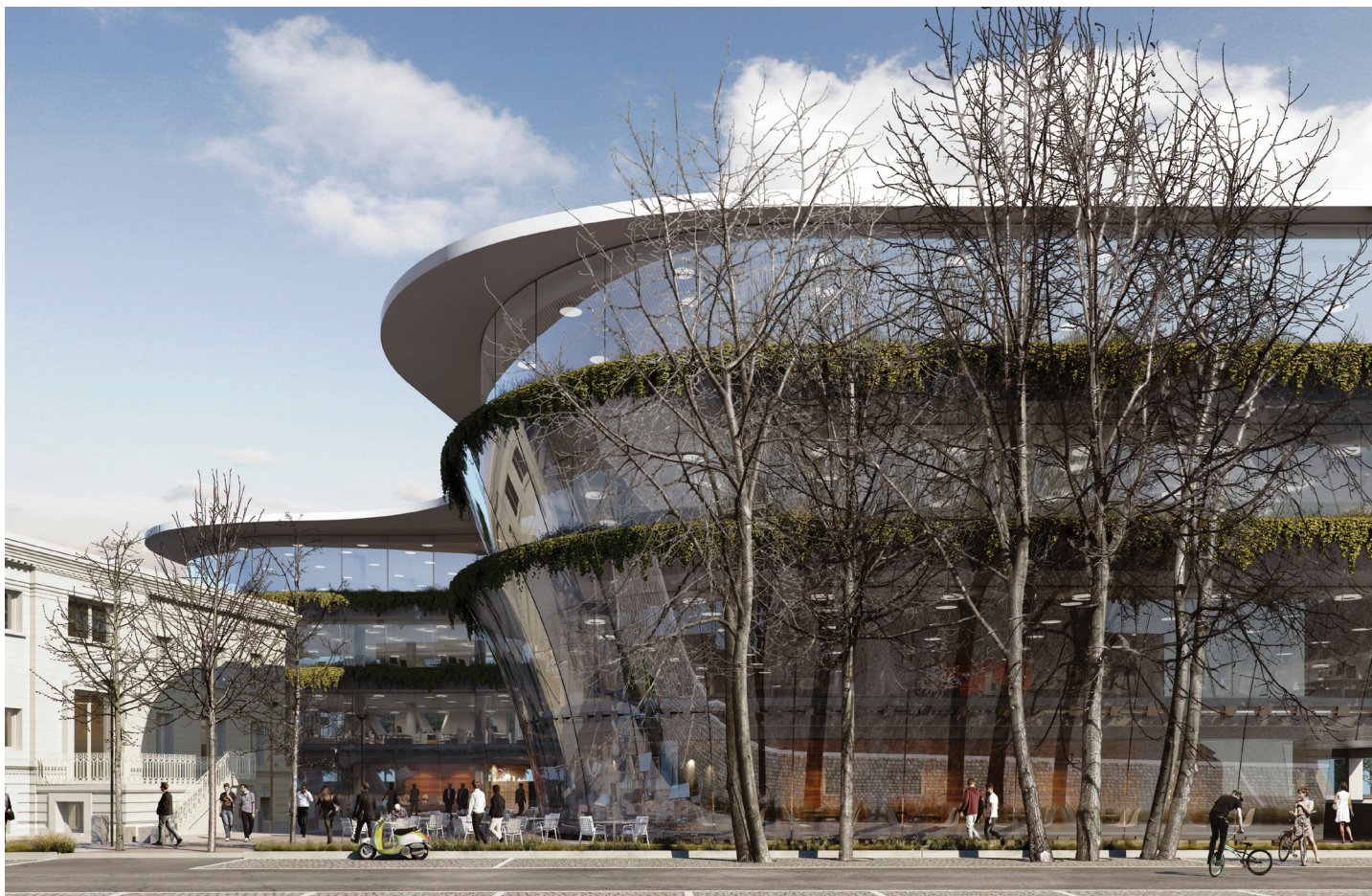
Investitor: NEPI

Proiectul pentru Centrul de Afaceri Piața Victoriei ("Victoriei Office Building") este dezvoltat pe un teren din bd. Aviatorilor care închide frontul nord-estic al Pieței Victoriei. Proiectul presupune preluarea și restaurarea vilei monument Oromolu, construirea unui Centru de Afaceri în spatele acesteia și crearea unei piațete între vilă și Centrul de Afaceri. Noua clădire urmărește să pună în valoare monumentul, printr-o fațadă de sticlă cu dublă curbură, în contrast cu fațada tradițională a Vilei Oromolu. Are trei subsoluri pentru parcare, trei etaje pentru birouri iar la parter vor fi cafenele, restaurante, spații pentru servicii. Prin formă și activități va contribui la articularea perimetrului dintre Piața Victoriei și Bulevardul Aviatorilor.

Terenul se află la intersecția a două străzi importante: B-dul Aviatorilor și Str.Paris, are suprafața de 4.455,00 mp și o formă poligonală, cu deschidere către Sud de 87,52 m și către Vest (B-dul Aviatorilor) de 68,33 m.

Fațada principală, diagonală între B-dul Aviatorilor și Str. Paris, ce delimitează noua piațetă dintre Centrul de Afaceri și Vila Oromolu, va fi realizată în „double skin facade”, o seră între pereții de sticlă, un trafor natural. Ca noutate absolută vom avea o fațadă din sticlă cu dublă curbură la scară mare, panouri de 3 x 4 metri, din sticla triplu laminată, recoaptă și cu protecție solară, fixată cu „patch fitting”-uri.Toate închiderile cu sticlă, dublă sau simplă, vor fi de ultimă generație, având protecție solară și sistem integrat diferențiat de răspuns la însorire, protecție termică, fără aderență la praf, pentru a evita spălarea excesivă.

SCRISOARE DESCHISĂ

către Secretariatul General al Guvernului Romaniei
și Primarul General al Municipiului Bucuresti

Pe latura nordică a Pietii Victoriei, pe colțul dintre străzile Paris - Duiliu Zamfirescu și Bulevardul Aviatorilor, de ani de zile, zăcea o casă monument istoric, Vila Oromolu, proiectată de arhitectul Petre Antonescu, înconjurată de o grădină, și ea într-o stare jalnică (vegetație aleatorie, bălți, noroi, parcare improvizată).

În urmă cu trei ani, preluând proprietatea de la urmașii lui Mihail Oromolu (fost guvernator al Băncii Naționale și fondator al Asociației Amicii Statelor Unite), un investitor privat, New Property Investments (NEPI), a început proiectul și lucrările pentru amenajarea unui centru cultural și de afaceri (Muzeul de Design, galerii de arta, cafenele-restaurant, săli de conferințe, spații de birouri, parcaje subterane pentru 200 de mașini).

Dat fiind poziția deosebit de importantă în configurația orașului, atât investitorul cât și Primăria Municipiului București au cooperat pentru realizarea unui spațiu public.

În acest sens, investitorul privat a fost de acord să amenajeze, pe terenul propriu, o piațetă deschisă total și permanent publicului, cu lucrări de artă, mobilier urban, spații verzi, și, mai mult, să investească și în amenajarea zonei adiacente aparținând Primăriei Municipiului București.

În prezent, aceasta zona este ocupată de un parcaj pentru Guvern. Vă rugăm să aveți amabilitatea de analiza posibilitatea disponibilizării terenului !!!!!!!

Cu stimă,

Dorin STEFAN - arhitect

ARHITECȚII ROMÂNI ÎN LUME: DINU GHEORGHIU & PARTENERII

Partenerii:
arh. Ruxandra Gheorghiu
și arh. Florin Grigore

Arhitectul Dinu Gheorghiu este o figură remarcată și remarcabilă încă de la începutul carierei sale de arhitect și cadru didactic al Institutului "Ion Mincu" București.

Stațiunea Aurora și Centrul de Formare și Pregătirea Cadrelor din Turism de lângă Romexpo sunt numai două din multele proiecte realizate în câțiva ani de carieră, până în anul 1978, când a "ales libertatea" în Grecia.

Din 1979 a lucrat pentru firma americană "Frank Basil" din Atena, compania "Farman Farmaians" tot din Atena și firma grecească „Heleniki Tehniki”.

În 1982, a pus bazele firmei "Dino Georgiou & Partners - Architects, Planners" unde lucrează alături de fiica sa, arhitecta Ruxandra Gheorghiu și ginerele său, arhitectul Florin Grigore.

Cu certitudine, unul dintre cei mai prolifici arhitecți români, Dinu Gheorghiu a conceput peste 1500 de proiecte, dintre care circa 400 sunt realizate în 15 țări, cele mai multe în Orientul Apropiat - Arabia Saudita, Iordania, Oman, Egipt, Liban și, în special, Kuwait care în momentele de maximă expansiune economică a realizat ansambluri la scara foarte mare, cu funcțiuni complexe.

Dinu Gheorghiu este câștigătorul a peste 20 de premii în competiții de arhitectură și urbanism.

Dar, cel mai reprezentativ proiect al său este Complexul Symphony (2002-2011), un ansamblu de circa 80.000 m² în cea mai importantă zonă comercială a Kuwait-ului, situat la malul mării. Ca mai toate ansamblurile de aceasta anvergură din Kuwait,

complexul grupează mai multe funcțiuni: hotel, birouri, locuințe și bineînțeles centru comercial. Conceptul pornește de la 2 volume înalte, contrastante, legate printr-un podium – format din parcaje și centru comercial. Aripa dinspre oraș, se desfășoară pe 11 nivele și este ocupată de birouri, în timp ce aripa dinspre mare este destinată hotelului și locuințelor și are o mișcare

ascendentă în forma unei spirale ajungând până la nivelul 20. Această mișcare ascendentă și sinuoasă în plan conferă suplețe și dinamism întregului ansamblu.

Ansamblul Symphony a fost distins cu premiul: "Award of Excellence 2010 - American Concrete Institute - Kuwait Chapter"

EUGENIA GRECEANU 1928-2016

text: **Simina Stan**

Née Popescu, a fost singurul copil al unei familii mic burgheze din București. Tatăl, maiorul Mihail Gh. Popescu, ofițer de carieră, a murit în luptele de la Odessa. Mama, Smaranda née Panaiot, provenea dintr-o familie de negustori greci, și absolvise Academia Comercială. Eugenia Greceanu a absolvit liceul Carmen Sylva din București în 1947, urmând apoi cursurile facultății de arhitectură. Începe cariera de arhitect în anul 1952, în atelierul arhitecților Adrian Gheorghiu și Henri H. Stahl, realizând studii de sistematizare la ICSOR.

În domeniul restaurării Eugenia Greceanu a lucrat din iunie 1954, în cadrul secției Monumente istorice al ICSOR-ISCAS, condus de arhitecții Ștefan Balș și Radu Udroiș. În anul 1960 devine referent al Direcției Monumentelor Istorice (DMI) din CSCAS pentru regiunile Brașov, Mureș și Hunedoara, iar după 1968 pentru județele Brașov, Sibiu, Covasna și Harghita. Ca referent DMI a inițiat declararea rezervațiilor de arhitectură obținând acordul conducerii administrative locale pentru 12 perimetre urbane, printre care: Roman, Botoșani și Pitești, iar între 1961 și 1970 a participat la revizuirea și completarea Listei monumentelor istorice, realizată de DMI. În această perioadă scrie teza de doctorat cu titlul „Arhitectura bisericilor românești de zid din secolele XIII-XVII”, îndrumată de profesorul Grigore Ionescu, încheiată în 1974, dar susținută în 1977.

În noiembrie 1972 este numită șef al serviciului de avizare al Direcției Monumentelor Istorice din CSCA, în 1974 este transferată la echipa de proiectare a DPCN, unde este obligată să studieze doar orașele extra-carpătice. După 1978, odată cu generalizarea dărâmării centrelor istorice, a criticat și condamnat consecvent aceste acțiuni, în cadrul sesiunilor de comunicări și al ședințelor de lucru ale Uniunii Arhitecților.

În urma desființării DMI, este transferată la nou înființatul Muzeu de Istorie al RSR, în cadrul secției de evidență a siturilor arheologice, unde continuă studiul orașelor extracarpătice: Botoșani, Pitești, Câmpulung-Muscel până în anul 1983, când iese la pensie.

Anii 1983-1989 marchează o perioadă de cercetare amplă și de publicare a studiilor sale. Eugenia Greceanu își reia activitatea în domeniul conservării și restaurării monumentelor după 1990, în calitate de membru al Comisiei monumentelor, ansamblurilor și siturilor istorice.

Între 1993-2001 este Președinte al Comitetului național al ICOMOS, fiind numită apoi Președinte de onoare al CNR-ICOMOS și membru de onoare al Comisiei Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor istorice.

În perioada 1992-2000 ține cursuri de istoria arhitecturii, studiul orașelor medievale din România și restaurarea monumentelor istorice, în calitate de profesor asociat la catedra de istoria arhitecturii din Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”.

Realizată de-a lungul a peste 50 de ani, activitatea uriașă în volum și calitate a Eugeniei Greceanu

cuprinde: proiecte și studii de restaurare a monumentelor și ansamblurilor istorice, de urbanism/ sistematizare, de legislație și acte normative în materie de proiectare și executare a lucrărilor de restaurare a monumentelor istorice, de patrimoniu cultural național, de contribuție la elaborarea Legii monumentelor, ansamblurilor și siturilor istorice în varianta din 1990. Lista lucrărilor publicate de dr. arhitect Eugenia Greceanu numără peste 75 de titluri.

La proiecte de restaurare figurează: Bastionul Bethleen și Turnul cizmarilor din Cluj, casa de piatră din Herăști, biserica și vechea stăreție a Mănăstirii Strâmba, Mănăstirea Gura Motrului, Mănăstirea Brâncoveni, reconstituirea vechii stăreții și a incintei schitului Clocociov, incinta Mănăstirii Sucevița, Casa Hirscher din Brașov, Cetatea Râșnovului, biserica Mănăstirii Cotmeana - la toate acestea în calitate de șef de proiect. În colaborare cu alți șefi de proiect a lucrat la restaurarea Palatului Cuza Vodă din Iași, a casei aurarului din Bistrița, a castelului Huniazilor din Hunedoara, a bisericii din Densuș, a Mănăstirii Galata, Iași, a Mănăstirii Mamu și a clopotniței bisericii din Valea Danului și încă multe altele. Ca șef de proiect de urbanism, a alcătuit proiectul de sistematizare a bazinului inferior al Dunării în sectorul Călărași-Măcin, a elaborat studii de determinare a valorilor arhitecturale și urbanistice ale orașelor Roman, Botoșani și Pitești și, în colaborare, a lucrat la proiectele de sistematizare a bazinului Argeșului și a râului Buzău.

Eugenia Greceanu se amuza întotdeauna când povestea că în facultate era considerată o studentă „cosmopolită, prietenă cu elemente burgheze reacționare, cu un talent de descompunere a mentalităților” (Victoria Dragu Dimitriu, Povestea unei familii din București Grecenii, Ed. Vremea, p. 107). Îi făcea plăcere să arate fotografiile sale de documentare din Transilvania și să povestească despre diferite clădiri monument istoric, a păstrat până la sfârșit aparatul de fotografiat cu care a realizat toate fotografiile de documentare. Avea un simț al umorului ascuțit, o memorie monumentală, era o sursă inepuizabilă de informații, fiecare întâlnire cu dânsa era o lecție de eleganță, de literatură universală, de istorie medievală, de istorie a școlii de restaurare din România.

În interviul Cu un pas înaintea demolărilor, realizat de Liliana Iuga și publicat în revista ARHITECTURA, Eugenia Greceanu a vorbit pe larg despre activitatea sa profesională, despre paradoxurile și oportunitatea studierii orașului istoric în România anilor 1970.

DOINA CRISTEA 1938-2016

text: arh. **Dorina Bubulete**

Am cunoscut-o ca un cadru universitar devotat școlii și studenților până la epuizare. Am cunoscut-o în evoluția sa ca pedagog, ajuns la performanțe de natură să impresioneze, deopotrivă, studenți surprinși de felul în care i-a apropiat de meserie fără compromisuri, fără toleranțe nesincere, cu tact și responsabilitate, dar și cadre didactice care au constatat câte „secrete” ale dăruirii față de profesionele conduc spre reușite emoționante în formarea oamenilor.

Am cunoscut-o ca un coleg matur, tenace și grijuliu pentru parcurgerea împreună a unor trepte pe scara complexității meseriei de urbanist, sesizând că întotdeauna era „cu un pas înaintea tuturor”, grație unei dorințe excepționale de a se informa, documenta, perfecționa.

Am văzut-o fericită când a ajuns să vadă, să simtă, să perceapă direct „fenomene” arhitecturale și urbanistice care impresionau lumea profesioniștilor prin coerență, inedit, particularizare și când a putut să explice, transmițând direct celor din jurul său aceste percepții.

Am văzut-o „împrietenindu-se” cu calculatoarele la o vârstă la care alții le detestă.

I-am sesizat retragerea din zona „vizibilului” în momentul în care a considerat că trebuie să elimine cu delicatețe uitări sau respingeri nepermise dintr-o societate frământată, parcă să facă loc unor actori grăbiți care uită că transferul de experiențe și competențe trebuie ocrotit, mai ales când înaintașii sunt lucizi, profesioniști și doritori de a face loc cu eleganță, urmașilor.

Mereu surprinși de plecarea dintre noi a unor oameni pe care i-am iubit și i-am respectat uităm că timpul nu așteaptă și credem că destinul e vinovat de „răpirea” liniștii de a-i avea alături tot timpul.

Rămânem cu amintirea Doamnei Prof. Dr. Arh. Doina Cristea ca un eminent reprezentant al generației de arhitecți-urbanisti care au consolidat noua școală dedicată acestei profesii și noua gândire modernă, europeană, strategică de dezvoltare a teritoriului românesc.” Arh. Dorina Bubulete

VICTOR IVANEȘ 1937-2016

text: arh. **Andrei Ionescu**

Uniunea Arhitecților din România anunță cu profund regret dispariția prof. dr. arh. Victor Ivaneș.

Prof. dr. arh. Victor Ivaneș s-a născut la 1 februarie 1937, la Florești, jud. Soroca, în Basarabia. A absolvit Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, București, cu nota 10 la proiectul de diplomă.

În 1962 devine șef de atelier la UAUIM, la catedra Bazele Proiectării de Arhitectură. În 1981 devine doctor în arhitectură cu teza „Industrializarea complexă a clădirilor de locuit într-un concept al prefabricării deschise”.

În paralel cu activitatea didactică și de cercetare din UAUIM, prof. dr. arh. Victor Ivaneș a lucrat în mai multe institute de proiectare: ISCAS, DMI, Proiect București, IP Carpați ș.a.

A făcut parte din echipa lucrărilor de restaurare a complexului mănăstiresc Dragomirna. Autor Hotel Forum Costinești, restaurant și sala polivalentă; ansamblu de creație pentru artiști plastici București; sală de sport și piscină Complexul Studentesc Tei; hotel 300 de locuri în Chișinău; clădire de birouri în Piața Victoriei.

Prof. dr. arh. Victor Ivaneș a câștigat 22 de concursuri naționale, 16 cu premiile întâi și doi. Premiul III la concursul național de arhitectură „Soluții de locuințe pentru tineret în vederea închirierii” organizat MLPTL, OAR și UAR în 2002.

La concursul internațional „Muzeu de Arhitectură”, Gant - Belgia 1984, a câștigat Premiul Eternit. A participat la multe concursuri internaționale de arhitectură: Centrul UNIDO - IAEO (Viena, Austria, 1969); cartier rezidențial în zona centrală a orașului Karlsruhe (RFG, 1970); Centrul Beaubourg (Paris, Franța, 1971); Piața Dante (Genova, Italia, 1989).

Prof. dr. arh. Victor Ivaneș a fost decorat cu Ordinul Național pentru Merit în Grad de Cavaler, „pentru rezultate de excepție obținute în promovarea școlii românești de arhitectură și urbanism”, 2002.

CONDUCEREA UAR 2016-2020

PREȘEDINTE

arh. ILEANA TUREANU

VICEPREȘEDINȚI

arh. AUREL BOTEZ

Vicepreședinte Comisia Economică

arh. NICOLAE LASCU

Vicepreședinte Comisia Culturală

arh. DOINA MARIN

Vicepreședinte Comisia Socială

arh. ANTON STAIKU

Vicepreședinte Comisia Organizatorică

Contact:

ileana.tureanu@uniuneearhitectilor.ro

comisia.economica@uniuneearhitectilor.ro

comisia.culturala@uniuneearhitectilor.ro

comisia.sociala@uniuneearhitectilor.ro

comisia.organizatorica@uniuneearhitectilor.ro

MEMBRI AI SENATULUI

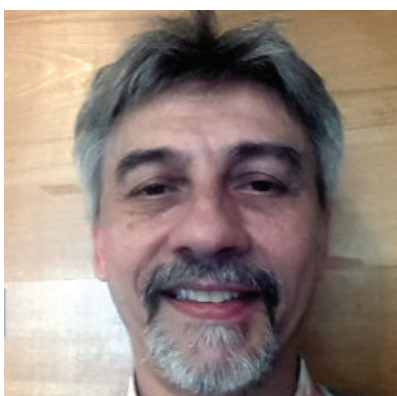
arh. SMARANDA BICA

arh. DANIEL CINCU

arh. DORINA CIOBANU

arh. SORIN CIOMÂRTAN

arh. MIHAI COȘURBĂ

arh. CONSTANTIN GORCEA

arh. CĂLIN HOINĂRESCU

arh. VICTOR IONESCU

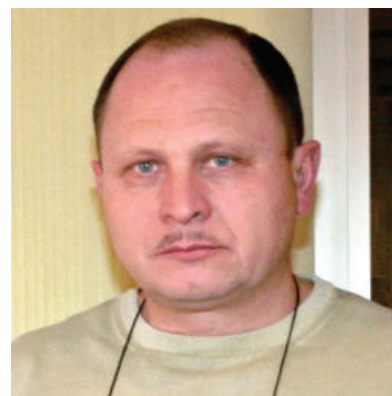
arh. VASILE MITREA

arh. PAVEL POPESCU

arh. CASANDRA ROȘU

arh. MIRCEA ȚIBULEAC

ORGANIZATORIC

PROCEDURA DE ÎNSCRIERE/ REÎNSCRIERE ÎN UAR

Pentru înscrierea în Uniunea Arhitecților din România, este necesară întocmirea unui dosar care să conțină următoarele documente:

- cerere tip care cuprinde și portofoliul de lucrări ilustrate
- copie diplomă de arhitect/coductor-arhitect
- copie act identitate
- 2 poze din care una inserată în formularul de cerere și una pe hârtie fotografică dimensiuni 22mm x 30mm pentru legitimație
- recomandări de la doi arhitecți membri UAR (dar nu membrii de familie)
- C.V.

Dosarul complet trebuie trimis, după aprobare în Colegiul Director al filialei județene sau regionale la secretariatul Comisiei Organizatorice a UAR pe adresa str. Jean Louis Calderon nr. 48, sector 2, București, pentru a se întocmi raportul de propunere spre confirmare Comisiei Senatului U.A.R.

Vicepreședinte UAR
Coordonator Comisia
Organizatorică (CO)
arh. **Anton Staicu**

Pentru arhitecții/ conductorii arhitecți care nu au fost niciodată membrii ai U.A.R., cuantumul taxei de înscriere în U.A.R. va fi după cum urmează:

- a) arhitecți/ conductorii arhitecți cu o vechime în profesie între 1 an și 5 ani - 50 lei;
- b) arhitecți/ conductorii arhitecți cu o vechime în profesie între 6 ani și 10 ani - 100 lei;
- c) arhitecți/ conductorii arhitecți care au între 20 ani și 11 ani până la vârsta legală de pensionare - 500 lei; (respectiv arhitecte de la vârsta de 40 ani, arhitecți de la vârsta de 45 ani)
- d) arhitecți/ conductorii arhitecți care au între 10 ani și 1 an până la vârsta legală de pensionare - 2000 lei; (respectiv arhitecte de la vârsta de 50 ani, arhitecți de la vârsta de 55 ani)
- e) arhitecți/ conductorii arhitecți în anul ieșirii la pensie sau pensionari - 4000 lei.

Cei care au fost membri ai uniunii și au întrerupt la un moment dat achitarea cotizației se pot reînscrive, conform reglementărilor statutare (art.5.5.6), numai prin achitarea sumei restante calculată de la data încetării plății cotizației anuale. În urma cererii de reînscrisere adresate președintelui filialei de care aparține, acesta va solicita secretariatului U.A.R. (uar_contact@yahoo.com) consultarea arhivei pentru stabilirea cuantumului taxei de reînscrisere.

Vă prezentăm sistemul de calcul pentru plata taxei de reînscrisere: din 1989 până în anul 2008 câte 150 lei pe an, 2009-2012 câte 250 lei pe an + 50 lei penalizare cotizație 2012, pentru anul 2013 și următorii suma este de 420 lei iar pentru anul 2016 cotizația este de 350 lei, care se achită până la 30 aprilie, după această dată suma este de 420 lei.

La reînscrisere în U.A.R. se completează numai cererea + 2 fotografii (2x3cm) pentru legitimație.

După aprobare în Colegiul Director al filialei județene sau regionale se trimit cererea și fotografiile la secretariatul Comisiei Organizatorice a UAR pe adresa str. Dem I. Dobrescu nr. 5, sector 1, București, pentru a se întocmi raportul de propunere spre confirmare Comisiei Senatului U.A.R.

SOCIAL

ACORDAREA AJUTOARELOR SOCIALE PENTRU ARHITECȚI

În conformitate cu hotărârea Colegiului Director nr. 6 din 16.12.2011, se acordă ajutoare sociale, pentru boli cronice, arhitecților membri UAR, cu cotizația plătită la zi.

Pentru situații de boală deosebite, în care se află arhitecți care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de hotărârea Colegiului Director nr. 6 din 16.12.2011, Comisia Socială, va prezenta cazurile în Colegiul Director sau în Senat, care va aproba sau nu va aproba cererile respective.

Cererile aprobate vor fi în final Semnate de Președintele UAR și de Vicepreședinte Social.

Menționăm că Președintele UAR dispune de un fond social din care poate acorda ajutoare cu înștiințarea Senatului.

CERERE DE AJUTOR SOCIAL

Vicepreședinte UAR

Coordonator

Comisia Socială (CS)

arh. **Doina Eleonora Marin**

Subsemnatul/a ....., membru/ă al/a Uniunii Arhitecților din România din anul ....., având adresa în județul ....., localitatea ....., str. ...., nr. ...., bloc ....., sc. ...., et. ...., ap. ...., telefon fix ....., mobil ....., având vârsta de .... ani, solicit un ajutor trimestrial / de urgență, declarând pe proprie răspundere că am un venit lunar de....., fără alte surse financiare sau materiale de stat, din familie sau din altă parte.

Sunt diagnosticat/ă cu.....

Anexez prezentei cereri:

- Copie act identitate
- Copie cupoane pensie/adeverință venit
- Copii acte medicale la zi emise la externare din spital sau de la medicul de specialitate
- Adeverință/ Scrisoare medicul de familie, la zi

Data .....

Semnătură: .....

PREȘEDINTE Comisia Socială-membru ales al Senatului

Arh. Marin Eleonora Doina

ACTIVITATEA ȘEDINȚA SENATULUI

UAR

În data de 16 iunie 2016 a avut loc prima ședință operativă a noului Senat, care a dezbătut:

Informarea Președintelui referitoare la situația și stadiul proiectelor UAR pe anul în curs, urgențe organizatorice și administrative, probleme de disciplină și funcționale

Situația financiară a UAR la 01.06.2016 și Informarea Președintelui Comisiei de cenzori cu prezentarea situației pe primele 5 luni

Probleme legate de patrimoniul UAR

Situația Conacului Olari – stadiul negocierii pentru restituirea donației

„Casa cu Blazoane” – manifestări legate de inaugurarea oficială

Casa de la Sinaia – probleme bugetare și de funcționare

J.L.Calderon – problema legată de rezultatul concursului pentru extindere

Turnul de Apă/ Suceava – investiții exemplare și inspiraționale

Informarea Comisei Organizatorice – pregătirea Rof-urilor

Analiza situației organizatorice din teritoriu

În anul 2016, UAR asigură conducerea ANUC

În această calitate, Președinta UAR împreună cu președinții Uniunii Teatrale, Arte Plastice, Compozitorilor, Scriitorilor, au avut o întrevedere cu ministrul Culturii, pentru susținerea evenimentelor și acțiunilor majore inițiate și susținute de aceste uniuni, în ultimele luni ale anului 2016 și pentru clarificarea criteriilor de eligibilitate ale proiectelor culturale finanțate anul viitor.

Au fost formulate numeroase probleme cu care se confruntă membrii acestor uniuni și imperativitatea sustinerii financiare de către stat a calitatii actului de creație, a protecției patrimoniului, a identității culturale și a demnității creatorilor de valori spirituale.

Informarea Comisei de Cultură referitoare la participarea la Bienala de la Veneția, stadiul pregătirii proiectelor culturale, Bienala Națională de Arhitectură 2016

Informarea Comisei Economice și a celei Sociale

ȘEDINȚELE COLEGIULUI DIRECTOR

Au avut loc 4 reuniuni ale Colegiului Director cu următoarele tematici:

În data de 03 iunie 2016 – PROBLEME ORGANIZATORICE și anume:

Statutul UAR – forma aprobată în Conferința Națională 07.05.2016 și rezultatul alegerilor

Situația Somației de retrocedare a Conacul OLARI

ROF-uri ale organismelor de conducere – dezbateri

Probleme organizatorice și legate de aparatul administrativ

În data de 07 iulie 2016 – PROBLEME legate de PATRIMONIUL IMOBILIAR

În data de 04 august 2016 – PROBLEME legate de PUBLICAȚIILE UAR

S-au discutat probleme precum: stadiul pregătirii REVISTEI ARHITECTURA, ritmicitatea apariției, probleme de difuzare și comercializare, stadiul și perspectivele aparițiilor celorlalte două publicații UAR, execuția bugetului revistei ARHITECTURA și decizii referitoare la stocul de reviste și cărți existente în depozite, probleme tehnice legate de condițiile de depozitare ale cărților în sediul UAR, situația finanțării traducerii cărții despre GMC și probleme legate de Regulamentul pentru acordarea indemnizației de merit, probleme legate de participarea UAR la BNA 2016 și propuneri pentru seriile culturale ale UAR.

În data de 22 septembrie 2016 - PROBLEME ORGANIZATORICE

S-au discutat probleme legate de necesitatea promovării unor Regulamente-Cadru pentru funcționarea filialelor UAR.

Documentele dezbătute vor fi prezentate la reuniunea șefilor de filiale de la Tulcea, în zilele de 29-30 septembrie.

S-au abordat probleme ale organigramei aparatului central al UAR, acțiuni legate de lansarea Bienalei Naționale de Arhitectură 2016, programe culturale găzduite de Centrul de Cultură Arhitecturală.

În anul 2016 urmează a avea loc două ședințe ale Senatului, pe data de 14 octombrie și 16 decembrie și reuniuni ale Colegiului Director cu teme:

Politica Culturală a UAR în anul 2017, pe data de 7 octombrie, Execuția bugetară 2016 și Propunere Buget 2017, pe data de 3 noiembrie și Bilanț 2016, pe data de 8 decembrie.

ABONARE ARHITECTURA

Ofertă
pe anul 2016

REVISTA UNIUNII ARHITECTILOR DIN ROMÂNIA FONDATĂ ÎN 1906

85 lei

abonament preț integral
(6 numere – 5 apariții):

50 lei

abonament cu reducere
(6 numere – 5 apariții):
pentru elevi, studenți și pensionari

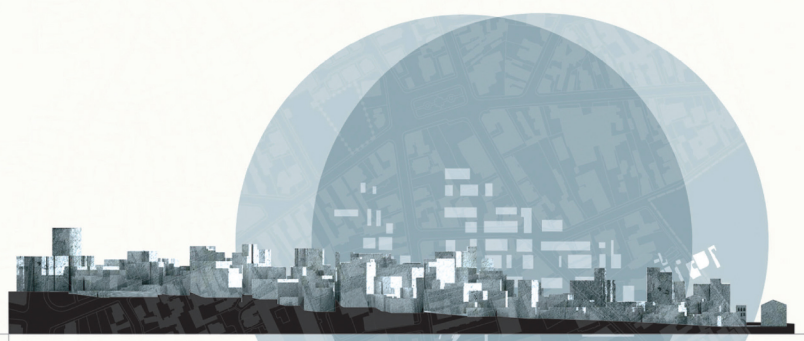

Pentru abonamente ne puteți contacta la:
0768 198 179
distributie@arhitectura-1906.ro
www.arhitectura-1906.ro

BNA

BIENALA
NAȚIONALĂ
DE
ARHITECTURĂ
2016

XII

recuperarea reperelor

București, 12 - 28 octombrie 2016
<http://www.uar-bna.ro>

RECUPERAREA REPERELOR este o temă deschisă, care are la bază un anumit tip de inflație informațională ce conduce la exces și care reclamă necesitatea unei condensări. În fața avalanșei de informații și de pseudo repere, propunem un moment de respiro, de filtrare și recuperare.

Uniunea Arhitecților din România vă invită la festivitatea de deschidere și premiere a celei de-a XII ediții a Bienalei Naționale de Arhitectură cu tema "Recuperarea Reperelor",

care va avea loc miercuri, 12 octombrie, ora 17.00

la Universitatea de Arhitectură și Urbanism "Ion Mincu" București,
str. Academiei 18-20.

**BULETINUL
INFORMATIV
AL UNIUNII
ARHITECTORILOR
DIN ROMANIA**

Caseta redacțională

redactare:

arh. Ileana Tureanu -președinte UAR
arh. Nicolae Lascu - coordonator
publicații UAR
arh. Ioana Alexe - tehnoredactare
arh. Marina Macarie - sigla BIUAR

coordonator:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR

www.uniuneaarhitectilor.ro

Contact

Centrul de Cultură Arhitecturală /
Secretariat /
Revista Arhitectura /
Biroul Timbrului de Arhitectură (BTA) /
Biblioteca
str. Jean Louis Calderon, nr. 48,
Bucuresti, sectorul 2, cod 020038,
tel: 021.312.76.01, fax: 021.315.40.30

Secretariat: tel. 021.315.60.73,
0737.01.77.85,
uar_contact@yahoo.com,
secretariat@uniuneaarhitectilor.ro

Revista Arhitectura: tel. 076.819.81.78,
076.819.81.79,
office@arhitectura-1906.ro

Biroul Timbrului de Arhitectură (BTA):
L-Vi - 10:00-15:00,
bta@uniuneaarhitectilor.ro
Biblioteca (program cu publicul):
L-V - 10:00 - 16:00, tel. 021.310.91.94,
biblioteca@uniuneaarhitectilor.ro
Arhiva membri: Ma - 10:00-15:00,
uarcvictoriei@yahoo.com

Dan Hanganu Architectes and Côté Leahy Cardas Architectes

Conversie și extindere a Bisericii St. Denys-du-Plateau
în Biblioteca Monique-Corriveau, Quebec, 2013